

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Božji znak nade

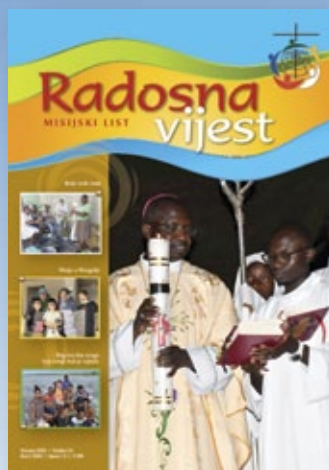

Misija u Mongoliji

Bog ima lice onoga
koji ostaje kad je najteže

Apostolat molitve za travanj

Pomolimo se za svećenike koji prolaze trenutke kušnje u svojem pozivu, da nađu podršku koja im je potrebna i da ih zajednice podrže s razumijevanjem i molitvom.

Sadržaj

Uvodnik	Uskrs – trajan poziv i nagrada	3
U središtu	Zvanje koje mijenja svijet – svećenik između molitve, poslanja i nade Crkve.....	4
Iz života naših misionara	Božji znak nade	6
	Misija u Mongoliji	7
	Bog ima lice onoga koji ostaje kad je najteže.....	9
Intervju	Intervju s Cyprienom Haoussamom, bogoslovom iz Kameruna.....	11
Apostolat molitve	Nakana apostolata molitve za travanj	14
Aktualnosti	Korizmena duhovna obnova za župne misijske suradnike u Zagrebačkoj nadbiskupiji	15
	Poticaj misijskog žara i žive Božje riječi	15
	Godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a Bosne i Hercegovine	17
	Korizmena akcija župa Skopaljska Gračanica i Kandija	18
	Korizmena akcija Osnovne škole Kruševo.....	18
Životni put jednog misionara	Otac Josip Vizjak oprašta se s Bošontijem.....	19
	Medu svojim dragim novoobraćenima.....	20
Svi su misionari	Hrvatsko katoličko liječničko društvo	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Uskrs – trajan poziv i nagrada

mons. Luka Tunjić

Ususovoj mucii, smrti i uskrsnuću susreću se i bore svim sredstvima s jedne strane ljudski interesi, koncepti i planovi, a s druge strane božanska logika, koja ima sasvim druga mjerila i vrijednosti. Kao rijetko kada u povijesti ujedinili su se dotadašnji neprijatelji – Pilat, Herod, farizeji, pismoznanci i zavedeni Židovi u borbi protiv onoga koji je došao spasiti svijet. Cilj njihova neprirodna udruživanja bio je osuditi Isusa na sramotnu smrt na križu, koja je bila predviđena za teška razbojništva i pobunu. Navaljen kamen na grob i jaka straža trebali su biti jamstvo i pečat njihove pobjede. Bili su uvjereni da su konačno pobijedili onoga koji je pokušao njihovoj tradiciji i životu dati nov i puniji smisao, koji se usudio pokušati promijeniti njihov status i povlastice, a to ljudska oholost ne oprašta. Kad su pomislili da mogu nazdraviti uspješno provedenoj akciji, nastupa Božja logika i njegovi planovi. Hrabre žene i apostoli svjedoci su prazna groba, a anđeli su objavili Isusovu pobjedu i početak novog života. Isus se vraća svojem Ocu Nebeskomu, ali sa sobom nosi i ljudsku narav, koja se njegovim dolaskom nastanjuje u Presvetom Trojstvu. Uskrsli Gospodin odlazi svojem u našem Ocu, ali ostaje trajno prisutan među nama. Svojim uskrsnućem i ljubavlju Isus je dosegao svaki kutak Zemlje.

Svojom ljubavlju na križu i svojim uskrsnućem Isus postaje na novi način središte ljudske povijesti i naših života. Iz grijeha, tame i noći uskrsli Gospodin poziva nas u novi život, u kojem sviće nova pobjeda i nova budućnost čo-

vječanstva. Ali ne pobjeda kakvu su priželjkivali oni koji su ga osudili, nego pobjeda koju je izvojevao Isus. U središtu je te pobjede križ, kao novo stablo života, koje rađa plodovima ljubavi, nade, mira, dobrote, pravednosti, nesebičnosti, plodovima koji vode u vječnost. Uskrsnuće nam vraća dostojanstvo djece Božje. Zbog toga što smo njegova ljubljena djeca, uskrsnuće nas obvezuje da ljubimo jedni druge kao što je to sam Krist činio. Uskrsnuće također upravlja naš pogled prema Bogu, začetniku života, u kojem svaki život dobiva svoj smisao i u kojem svaki život dobiva svoj smiraj. Budući da je uskrsnuće zalag trajne Isusove prisutnosti među nama, ono nas hrabri da se ne trebamo nikoga i ničega bojati, usprkos nedaćama koje će nam život donijeti. Zato je uskrsnuće poziv na život bez kompleksa, bez straha i bez stresa, jer je Isus sve naše boli ponio na križ, oprao ih svojom krvlju te nas pozvao da ponese svoj križ, koji nas, nošen ljubavlju, oslobađa svih tjeskoba. Oslobađanje od životnih muka i tjeskoba pomaže nam u borbi protiv grijeha, pomaže nam živjeti u ljubavi, pomaže nam ispuniti svoj život.

Uskrsnuće nas poziva na veću misijsku angažiranost, da bi pobjeda uskrsloga Gospodina preobrazila svakoga čovjeka, da bismo stvarali već ovdje na zemlji kraljevstvo nebesko, u kojem svaki čovjek ima jednako dostojanstvo kao dijete Božje. Naši misionari vrijedni su radnici širenja radosne vijesti, koja ima za cilj Božje kraljevstvo i spasenje svakoga čovjeka.

U TOM DUHU NEKA JE SVIMA SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS!

Zvanje koje mijenja svijet – svećenik između molitve, poslanja i nade Crkve

Na obali Galilejskog jezera vlada jutarnja tišina. Uskrsli Isus gleda Petra, učenika koji ga je nedavno zatajio, i postavlja mu pitanje koje prodire do dna njegova srca: „Šimune Ivanov, ljubiš li me?“, a nakon svakog Petrova odgovora dolazi isto poslanje: „Pasi jaganjce moje... Pasi ovce moje.“ (Usp. Iv 21, 15 – 17.)

To pitanje nije ostalo samo u tome evanđeoskom trenutku. Ono već više od dvije tisuće godina odjekuje u srcu Crkve. To je pitanje koje mijenja život, jer ondje gdje postoji ljubav prema Kristu, ondje se rađa i spremnost na služenje.

Sveti Petar, prvi među apostolima, nije bio savršen čovjek. Bio je ribar s Galilejskog jezera – temperamentan, ponekad nesiguran, a u času Isusove muke čak je i zatajio svojeg Učitelja. Ipak, upravo takva čovjeka Isus bira da bude stijena na kojoj će graditi svoju Crkvu. U tome je velika poruka svakomu svećeničkom pozivu: Bog ne bira savršene, nego one koji su spremni ljubiti ga i slijediti.

Zato Crkva svake godine na Nedjelju Dobrog Pastira posebno moli za nova i sveta duhovna zvanja. Sâm Isus nas poziva: „Žetva je velika, ali radnika malo. Molite, dakle, gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju!“ (Usp. Mt 9, 37 – 38.)

Sveti Ivan Pavao II. u jednoj od svojih poruka za Dan molitve za duhovna zvanja napisao je ovako: „Zvanja su dar koji Bog daje Crkvi, ali i plod ustrajne molitve cijelog Božjeg naroda.“ Crkva to dobro zna: bez svećenika nema euharistije, a bez euharistije nema ni punine života Crkve.

preč. Matija Pavlaković

nicama. Na susretima ministranata, hodočašćima ili duhovnim obnovama vidi se koliko su njihova srca otvorena za velike ideale. Sjećam se jednog susreta nakon kojega mi je prišao jedan ministrant, još dječak, i rekao: „Velečasni, ja još ne znam hoću li biti svećenik, ali znam da želim biti blizu Boga.“ Te jednostavne riječi ostale su mi duboko urezane u pamćenje. U njima se krije sva ljepota početka jednoga mogućeg poziva. Ta pitanja kasnije sazrijevaju u sjemeništu.

Kao rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu imam milost svakodnevno pratiti mlade ljude koji razlučuju svoj životni put. Sjemenište nije samo mjesto školovanja. Ono je prije svega zajednica života – mjesto molitve, rasta, prijateljstva i traženja Božje volje. U razgovorima sa sjemeništarcima često se otkrije koliko su putevi Božjih poziva različiti. Netko je poticaj dobio od svojeg župnika, netko ministrirajući, netko u tišini osobne molitve, a netko po svjedočanstvu osobe koja je vjeru živjela radosno i uvjerljivo.

Papa Franjo upravo zato je znao naglašavati: „Zvanja se rađaju u susretu, u dijalogu i u povjerenju.“

Manjak zvanja – izazov koji poziva na vjeru

Danas se često govori o manjku duhovnih zvanja. U mnogim

Odgoj za zvanja – gdje počinje put svećenika

Svećeničko zvanje rijetko započinje velikim i dramatičnim trenucima. Najčešće počinje tiho – u obiteljskoj molitvi, u župnoj zajednici, uz oltar, dok dječak ministrira, ili u susretu s dobrim i radosnim svećeničkom. Sveti Ivan Pavao II. volio je ponačljati: „Obitelj je prvo sjemenište.“ Ondje gdje se moli i gdje se vjera živi

jednostavno i prirodno, ondje je lakše čuti Božji glas. Posebno mjesto na tom putu imaju ministranti. Mnogi svećenici svjedoče da su upravo uz oltar prvi puta osjetili ljepotu svećeničkog poziva.

Kao svećenik zadužen za pastoral ministranata i osnovnoškolaca u Zagrebačkoj nadbiskupiji, često susrećem dječake i mladiće koji s velikom radošću služe u svojim župnim zajed-

europskim zemljama broj kandidata za svećeništvo manji je nego prije. Ta činjenica ne može se zanemariti, ali ona ne smije postati razlogom za obeshrabrenje.

Papa Benedikt XVI. jednom je rekao: „Crkva ne treba samo više svećenika, nego svećenike koji su istinski Kristovi prijatelji.“ Drugim riječima, pitanje zvanja nije samo pitanje brojeva. Ono je prije svega pitanje vjere i svjedočanstva. Zvanja se ne stvaraju planovima i strategijama. Ona se rađaju u molitvi, u živim zajednicama i u susretu s Kristom. Sveti Ivan Zlatousti zapisao je: „Svećeništvo se vrši na zemlji, ali pripada nebeskom redu stvari.“ Zbog toga svako zvanje ostaje tajna Božjeg poziva i ljudskog odgovora; dar i otajstvo, kako je znao govoriti sveti papa Ivan Pavao II.

Svećenik danas – znak nade u svijetu

U svijetu koji se brzo mijenja i u kojem mnogi ljudi traže smisao svećenik i danas ima nezamjenjivu ulogu. Svećenik krsti dijete, blagoslivlja brak, tješi u bolesti i prati čovjeka na kraju njegova života. On sluša, savjetuje, ohrabruje i moli s ljudima. Sveti Ivan Zlatousti snažno je opisao tu službu riječima: „Svećenik stoji između Boga i ljudi.“

Papa Lav XIV. nedavno je podsjetio: „Crkva danas treba pastire koji će biti svjedoci nade i koji se ne boje pokazati da Krist vodi svoju Crkvu.“ U vremenu nesigur-

nosti svećenik često postaje znak da Bog nije odsutan iz ljudske povijesti.

Djelo svetoga Petra apostola i korizmena akcija

U tom kontekstu posebno mjesto ima Djelo svetog Petra apostola, jedno od Papinskih misijskih djela. Njegovo je poslanje pomagati školovanje i formaciju budućih svećenika u misijskim krajevima svijeta. Ime tog djela podsjeća nas upravo na apostola Petra, kojemu je Krist povjerio brigu za svoju Crkvu.

Korizmena akcija za Djelo svetog Petra apostola želi probuditi svijest da su zvanja odgovornost cijele Crkve. Molitvom i darovima vjernici pomažu školovanju sjemeništara i bogoslova u misijskim zemljama.

Kao ravnatelju Papinskih misijskih djela u Zagrebačkoj nadbiskupiji posebno me raduje vidjeti koliko vjernici velikodušno sudjeluju u toj inicijativi. Posebno je lijepo kada u toj akciji sudjeluju i

naši sjemeništari. Oni tako već u formaciji uče da svećeništvo nije zatvoreno u granice jedne župe ili jedne zemlje. Crkva je univerzalna obitelj, a zvanja su njezino zajedničko blago.

Zaključak

Na početku smo vidjeli prizor s Galilejskog jezera. Isus gleda Petra i pita ga: „Ljubiš li me?“ To pitanje i danas prolazi kroz stoljeća i dolazi do srca mnogih mladih ljudi. Neki ga možda još ne razumiju potpuno, ali osjećaju da ih Bog poziva na nešto više. Sveti Augustin napisao je: „Bog, koji te je stvorio bez tebe, ne želi te spasiti bez tebe.“

Bog i danas poziva ljude da sudjeluju u njegovu djelu spasenja. Zato je Dan molitve za duhovna zvanja više od tek liturgijskog spomena. To je trenutak kada Crkva ponovno otkriva koliko joj trebaju pastiri po Srcu Kristovu.

Možda upravo sada gdje ministrant u tišini crkve razmišlja o svojem životu. Možda koji mladić prvi put ozbiljno postavlja pitanje što Bog od njega želi. Ako bude dovoljno onih koji će imati hrabrosti odgovoriti poput Petra: „Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim!“ (Iv 21, 17), tad će Crkva uvijek imati pastire koji će nastavljati Kristovo poslanje.

Krist, Dobri Pastir, i danas poziva, a Crkva i danas vjeruje da će se naći oni koji će na taj poziv odgovoriti svojim životom.

Pripremio preč. Matija Pavlaković,
ravnatelj PMD-a u Zagrebačkoj
nadbiskupiji

HAITI
– S. Ana Uložnik i s. Liberija Filipović

Božji znak nade

Dragi prijatelji misija!

Primito puno pozdrava iz toplog Haitija, kamo smo se vratile početkom studenoga 2025. godine.

Radovala smo se našem povratku, iako smo znale da dolazimo u iznimno tešku trenutku, neposredno nakon uragana Melisa, koji je krajem listopada 2025. godine pogodio naše mjesto Petit Goâve. Rijeka se izlila iz korita i napravila veliku štetu. Oko trideset osoba izgubilo je život, a neki se još uvijek smatraju nestalima. Bio je organiziran zajednički sprovod katolika, protestanata i vudua za 18 osoba, uglavnom djece. To je bilo potresno. Posebno je bolno što je među stradalima bilo mnogo djece. Mnoge obitelji u jednom su danu ostale bez svojih najmilijih i bez svega što su imale. Nažalost, ni država ni lokalna vlast zasada nisu ponudile rješenja za nastradale. Vidjevši težinu njihove situacije, pružile smo im pomoć u hrani.

Mnoge su kušnje koje ovaj narod nosi na svojim ramenima: nesigurnost, otmice, neimaština, politička i humanitarna kriza, a onda, uza sve to, i vremenske nepogode. Uragan nije samo odnio ljudske živote, nego je uništio puno materijalnoga, uništio je ionako teško prohodne putove, uništio poljoprivredu... A mnogima je to bio jedini način zarade.

Kada čovjek sve ovo vidi, pita se kako taj narod živi, a oni unatoč svim zahtjevnim i preteškim životnim okolnostima nikada ne gube nadu. Ljudi

se svakodnevno bore, oslanjajući se na vjeru i Božju pomoć. Bog je njihov oslonac! I unatoč svemu i dalje imaju veliku volju za životom i osmijeh na licu. Naš povratak s velikom radošću dočekali su siromasi, beskućnici, časne sestre, prijatelji, suradnici, vjernici, djeca... Naš župnik nam je rekao: „Vaša prisutnost među nama znak je nade da nismo sami i da nismo zaboravljeni. Sada, kada mnogi žele pobjeći iz Haitija i spasiti se, vi ste se vratile, iako ste u svojoj domovini imale daleko bolje uvjete života nego ovdje.“

Sretne smo da smo Božji znak nade ovom narodu i da se Bog nama služi da ublaži patnje ovog naroda, kojemu nastojimo biti blizu i pomoći koliko možemo.

Ova školska godina započela je nešto kasnije, početkom listopada. Nažalost, u našoj misiji mnoga djeca nisu mogla krenuti u školu jer njihove obitelji nisu uspjele podmiriti prvi dio školarine, pa su ostala kod kuće. Zato su naši prvi dani po povratku u misiju bili ponajprije posvećeni upravo njima – da bismo im čim prije omogućile povratak u školske klupe. Nekima je uza školarinu bilo potrebno osigurati i torbe, knjige, školske uniforme i cipele. Žalosna je stvarnost da su školarine previsoke u odnosu na skromne mogućnosti njihovih obitelji, pa obrazovanje, koje bi trebalo biti nada i put u bolju budućnost, za mnoge ostaje teško dostižno.

Osim ovih tužnih informacija s vama želimo podijeliti i prekrasne trenutke iz naše misije.

Za Božić smo, zahvaljujući vašoj darežljivosti, obradovala mnoge siromahe i beskućnike toplim obrokom i darovima. Posebnu radost doživjela su djeca u selu Meilleure-Eau (Petit Goâve), gdje smo organizirale božićno slavlje, ispunjeno molitvom, pjesmom i radošću. Bio je to dan u kojem se osjetila blizina Malog Isusa i toplina zajedništva. Svi su taj dan dobili majice s likom Malog Isusa, topli ručak i sok te poklon. Bio je to dan radosti, u kojem smo se molili Malomu Isusu, pjevali, plesali i družili se. Veselju nije bilo kraja. Na završetku našeg druženja djeca su prilazila pojedinačno da zahvale.

Zahvaljujući vašoj podršci, mi smo u mogućnosti pomagati obiteljima u raznim životnim situacijama i pratiti ih, osiguravajući im hranu, lijekove, školovanje djece i svaku drugu potrebnu pomoć. Bez vaše molitvene i materijalne pomoći naše

MONGOLIJA
– Marko Dropuljić,
salezijanski bogoslov

Misija u Mongoliji

Moja je želja u ovom pismu ukratko predstaviti društveno-političko stanje u Mongoliji, način života ljudi i njihov odnos s nadnaravnim.

Društveno-političko stanje

Mongolija je teritorijalno velika zemlja, devetnaesta najveća zemlja na svijetu. Iako je teritorijalno velika, ima malen broj stanovnika, nešto manje od tri i pol milijuna. Gotovo pola stanovništva živi u glavnom gradu Ulan Batoru (1,7 milijuna). Sljedeći najveći grad je Darkhan, na sjeveru Mongolije, koji broji svega stotinjak tisuća stanovnika. Ja sam prvu godinu u Mongoliji boravio u Darkhanu.

Vrijeme u Mongoliji je ekstremno. Zima traje gotovo pola godine, od listopada do travnja. Najjača zima je u siječnju. Na mojem mobitelu najniža zabilježena temperatura bila je -39 stupnjeva Celzijusa. Izići van i boraviti vani na zraku dulji vremenski period (više od 20 minuta) izuzetno je teško. Počinju bolovi u prstima i zglobovima. Jedna od čestih pojava je da se zbog toplog zraka koji osoba izdahne na velikoj hladnoći zalede trepavice. Zanimljiva pojava! Zbog niskih temperatura nemoguće je kontrolirati grijanje i ostati ugrijan. Ljudi koji žive u gradu spojeni su na centralno grijanje, koje radi cijeli dan, dok su ljudi izvan grada u teškoj situaciji.

Ljudi koji ne žive u gradu uglavnom žive u šatoru, koji se zove *gir*. To je šator veličine jednoga prosječnog dnevnog boravka u Hrvatskoj,

samo što u tom šatoru nekada zna živjeti i 7-8 ljudi. U šatoru ima mjesta za samo dva kreveta, koji i nisu baš najudobniji, dok ostali spavaju na komadu stiropora ili u vreći za spavanje na podu. Uglavnom na krevetu spavaju najstariji članovi obitelji. U sredini šatora nalazi se velika peć, koja služi za grijanje i kuhanje. U nju se uglavnom baca sve što je zapaljivo – guma, plastika, slama, ugljen, drvo, kravlji izmet...

Ne moram govoriti koliko u takvu ambijentu smrdi, a zrak u Mongoliji upravo zbog toga je veoma zagađen. Ljudi stalno hodaju s maskama, a Ulan Bator je jedne godine bio proglašen najzagađenijim gradom na svijetu. U najtežoj zimi bolnice više nemaju kapaciteta primiti malu djecu koja imaju problema s plućima zbog zraka. Sredinom siječnja stigla je obavijest da su bolnice u Ulan Batoru pune i da ljudi ne dovode svoju djecu.

Higijenski su uvjeti u takozvanoj okrugloj šatoru katastrofalni. Djeca koja dolaze iz takvih sredina izgledaju kao mali dimnjačari – crni po

bi služenje bilo znatno skromnije. Međutim, zajedno možemo učiniti puno više dobra.

U ime svih onih kojima služimo od sveg srca HVALA! Jednostavno hvala premalo je za svu ljubav i podršku koju nam dajete, ali ono dolazi iz dubine našeg srca. U svakoj ublaženoj suzi, u svakoj vraćenoj nadi, prepoznavamo dobrotu i providnost Božju, koja nam je došla po vama. Hvala vam!

Neka nas molitva i djela milosrđa u ovoj korizmi približe Bogu. Odlučimo biti njegovi – darujmo Gospodinu čisto srce i dočekajmo Uskrs u pravoj radosti!

Svaki dan ostajemo s vama povezane u molitvi, ali se i mi preporučamo u vaše molitve. Bogu zahvaljujemo za sve vas i molimo ga da vas čuva i vodi.

S izrazima duboke zahvalnosti i kršćanske ljubavi, srdačno vas pozdravljamo!

licu i rukama i smrde po paljevini. Kao što možete pretpostaviti, zahod je poljski i nije baš privlačan. Neke obitelji, koje žive izolirane od ostatka sela i još uvijek su nomadi koji se bave stočarstvom, ni nemaju zahod, nego kažu „idem ubrati cvijeće“, što znači da idu u prirodu obaviti nuždu.

Sljedeća zanimljivost je prehrana. Čitajući Isusove parabole o plodnim i neplodnim stablima ili tlu, mislim da u Mongoliji ne bi imao puno primjera za plodnost. Tijekom gotovo cijele godine tlo je zaleđeno i ne može se uzgajati apsolutno ništa. Jedini je period kad se može što posaditi srpanj, kolovoz i rujan. Uglavnom je to povrće – krumpir, bundeva, luk, mrkva... Bez staklenika ne može izrasti ništa i posađeno povrće treba veliku njegu da bi uspjelo. Od voća jedino što sam uspio vidjeti da raste neka je vrsta divljih, nejestivih bobica, kojom se hrane ptice. Sve ostalo se uvozi iz Kine ili Sjeverne Koreje, zbog čeg su cijene povrća i voća visoke i za ljude koji žive na selu nedostižne.

Glavna prehrambena namirnica je

meso. Doslovno sve vrste mesa koje postoje – konj, deva, govedo, janje, svinja, pilići, u ekstremnim slučajevima i domaće životinje poput mačke. Odmah nakon mesa su mliječni proizvodi, uglavnom sir, mlijeko i jaja. Više su mi puta nudili, ali sam samo jednom probao takozvani *airag* ili kobilje mlijeko. Ostave ga nekoliko dana da fermentira i sprema ga u staklenu posudu. Čim sam osjetio miris tog mlijeka, zazvao sam ime Gospodnje i njegovo milosrđe!

Mongolija je jedno vrijeme svoje povijesti bila pod vladavinom Kine, a u novije vrijeme pod vlasti Rusije, koja još i danas imaju snažan utjecaj. Demokratska je republika, iako u praksi vlada komunistička stranka i stanje u državi strogo je kontrolirano od vlade. Vidi se podjela između starijeg stanovništva, kojemu je drugi jezik ruski i zagovaraju komunizam, i mladih ljudi, koji više ne uče ruski, nego engleski ili korejski, i sve više se otvaraju zapadnoj kulturi.

Komunizam se vidi i u postotku

ljudi koji su se izjasnili kao ateisti ili bez religije, a njih je oko 40 %. Najveća religija je budizam, nešto ih je više od 50 %. To nije ortodokсни budizam, već nekakav liberalni budizam. To u praksi znači da postoje ljudi koji stvarno vjeruju, ali za većinu biti budist znači otići jednom mjesečno u hram i zapaliti tamjan na nakanu te platiti redovnicima da mole za tu nakanu. Kršćana je malo više od 1 %, a katolika u procjeni 0,04 %.

Salezijanska misija u Mongoliji

U Mongoliji su ukupno 34 redovnice i 28 svećenika i redovnika, od kojih je samo jedan Mongolac, a svi ostali smo misionari. Misiju veoma otežava vlada u Mongoliji. Tako misu može slaviti samo osoba koja ima religijsku vizu, koja stoji oko 5000 eura, a nekad ju je potrebno obnoviti i dva puta godišnje. Do prije četiri godine broj redovnika i svećenika u Mongoliji bio je ograničen na 75, a mjesečno dolazi tim od 10-ak agenata pregledati crkvu, kuću, račune i kamere. Zabranjeno je naviještanje vjere i nošenje vjerskih obilježja u odgojno-obrazovnim ustanovama, a vjeronauk i pripravu za krštenje u crkvi mogu pohađati samo stariji od 18 godina ili maloljetnici s pismenom dozvolom oba roditelja.

U Mongoliji su salezijanci prisutni u tri zajednice. Vodimo župe, škole i domove za nezbrinutu djecu. U Mongoliji je 13 salezijanaca. Uvjeti su teški, pogotovo u radu u župi, jer nema ljudi. Radnim danom u prosjeku dolaze četiri osobe na misu. Mjesečna primanja župe iznose oko 20 eura, tako da župe potpuno ovise o Vatikanu i pomoći kardinala ili donaciji izvana. Naše je naviještanje uglavnom životom i primjerom bratskog života i ljubavi.

Bilo mi je teško prihvatiti da naše župe i zajednice nisu pune mladih i da ljudi nisu oduševljeni našom prisutnošću, no predao sam to u Isusove ruke. Vjerujem da i malena i tiha prisutnost u Mongoliji, ujedinjena s Bogom, može donijeti puno ploda.

Molite za Mongoliju i za mlade kojima smo poslani i postanite na taj način dio naše misije!

PAPUA NOVA GVINEJA
– Krešo Maria Gabričević, salezijanac

Bog ima lice onoga koji ostaje kad je najteže

Hvaljen Isus i Marija!

Dok pišem ove retke, sunce se polako spušta na Pacifički ocean. Zrak je težak, mirisan po vlažnoj zemlji i dimu s ognjišta. Udaljeni vulkanski otok tone u mrak, a iz internata još se čuju glasovi mladića koji se smiju, raspravljaju, pjevaju... U tim glasovima ima nečega neukrotivoga, mladoga i istinski ljudskoga. I tada shvatim: upravo ovdje, daleko od svega poznatoga, srce misije kuca najjače.

Papua Nova Gvineja nije romantična razglednica. Ona je sirova, nepredvidiva, nekada surova. Zemlja s više od 800 jezika, bezbroj plemena i duboko ukorijenjenih tradicija. Više od 95 % stanovništva izjašnjava se kršćanima, ali kršćanstvo ovdje nije naslijeđena navika – ono je proces, borba, put. Evanđelje se ovdje ne podrazumijeva. Ono se svakodnevno utjelovljuje ili gubi.

Došao sam ovamo kao salezijanac, poslan među mlade, posebno one na rubu. U našoj tehničkoj školi i internatu živi i

uči oko šest stotina mladića. Dolaze iz cijele Papue te vrlo često iz obitelji koje jedva preživljavaju, iz stvarnosti obilježenih nasiljem, alkoholom, gubitkom. Mnogi od njih prvi put u životu imaju redovite obroke, krevet, nekoga tko ih pita kako su.

Salezijanska misija ovdje nije program – ona je prisutnost. Biti tu. Dijeliti svakodnevnicu. Biti brat koji sluša, ali i odgajatelj koji zna reći *ne*. To je možda najteži dio: ostati blag, a čvrst; blizak, a ne sentimentalni; autoritet, ali nikada hladan.

Jedne noći, duboko u kišnoj sezoni, dogodilo se nešto što mi je zauvijek promijenilo pogled na misiju. Bilo je iza ponoći kad me probudilo snažno lupanje na vrata. Kiša je padala u slapovima,

struja je nestala, a mrak je bio gotovo opipljiv. Pred vratima su stajala dvojica učenika, mokri do kože, preplašeni. Jedva su izgovarali riječi. Treći mladić, njihov prijatelj, kolabirao je u spavaonici. Visoka temperatura, grčevi, gubitak svijesti. U takvim trenucima shvatiš koliko si daleko od svega. Nema hitne pomoći. Nema bolnice u blizini. Samo ti, noć, kiša i mladi život koji visi o koncu. Nosili smo ga kroz blato do jedine prostorije gdje smo mogli upaliti mali generator. Držao sam mu glavu dok su mu se usne tiho micale. Nije govorio. Samo je gledao, izgubljenim pogledom. U tom trenutku nisam bio ni pedagog, ni misionar, ni redovnik. Bio sam brat koji se boji da će izgubiti dijete koje mu je povjereno. Sjeo sam pokraj njega,

iz života naših misionara

stavio ruku na njegovo čelo i počeo tiho moliti. Ne velike riječi. Samo: "Gospodine, ako hoćeš, njega ostavi!" Nikada nisam tako jasno osjetio koliko je misija gola istina: nema kontrole, nema sigurnosti, samo povjerenje. Preživio je. Sljedećih dana polako se oporavljao. Tad sam shvatio: za mnoge ovdje Bog ima lice onoga koji ostaje kad je najteže.

Crkva u Papui puna je života, ali i ranjivosti. Svećenika je malo. Župe su goleme. Sakramenti se čekaju mjesecima. Mladi često nemaju nikoga tko bi ih dugoročno pratio. Ovdje salezijanci pokušavaju biti most – između sela i škole, između tradicije i budućnosti, između kaosa i nade.

Ipak, misija nije laka. Postoje dani umora, nespornazuma, kultur-

nih sudara. Postoje trenutki kad se pitaš ima li sve to smisla, kada vidiš koliko je rana duboka, kada shvatiš da ne možeš spasiti sve... Ali upravo tada misija postaje čista. Oslobođena iluzija. Ogoljena do vjernosti.

Moj osobni izazov ovdje nije samo u prilagodbi ili jeziku. Najteže je ostati vjeran svakodnevi. Ostati prisutan kada nema pljeska. Ostati strpljiv kada promjene dolaze sporo. Ostati otvoren srcem, a ne izgorjeti. I u svemu tome, Gospodin ne prestaje iznenađivati. On ne uklanja križ, ali daje snagu da ga se nosi. Ne daje gotova rješenja, ali daje smisao.

Svjestan sam da je ovo razdoblje dio većeg puta. Nakon godina pedagoške asistencije u misiji

predviđen je i odlazak na studij teologije, da bih nastavio svoju kleričku i salezijansku formaciju, a tek nakon toga slijedi povratak u moju dragu Papuu. Taj put nosim u molitvi, s puno zahvalnosti za ono što sam već primio i s povjerenjem u ono što dolazi.

Jer ako me misija u Papui čemu naučila, onda je to ovo: Bog nikada ne ostavlja svoje misionare same. Čak i kad su daleko. Čak i kad su slabi. Čak i kada noć izgleda preduga.

Na kraju se želim iskreno preporučiti u vaše molitve. Misija se ne živi izolirano. Ona se nosi u zajedništvu Crkve. Svaka molitva iz domovine, svaka misao, svaka tiha podrška ima snagu koju ovdje itekako osjećamo.

Hvala vam što nosite Papuu u srcu! Hvala vam što ne zaboravljate misije! I hvala Gospodinu, koji i danas, baš kao nekada, poziva i šalje sve do kraja svijeta!

Intervju s Cyprienom Haoussamom, bogoslovom iz Kameruna

Vjera se živi dinamično, duboko oblikovana tradicijama i narodnom kulturom

? **Dragi Cypriene, predstavite se našim čitateljima!**

! Ja sam Cyprien Haoussama Yoronsou, rođen 26. kolovoza 1998. u Kousseriju, gradu na krajnjem sjeveru Kameruna. Iz kršćanske sam obitelji s desetero djece, među kojima je pet djevojčica i pet dječaka. Šesto sam dijete u obitelji i drugi sin među petoricom braće.

Razdoblje od 2005. do 2011. bilo je posvećeno mojemu osnovnoškolskom obrazovanju, nakon čega sam dvije godine pohađao opću gimnaziju. Srednjoškolsko obrazovanje nastavio sam u malom sjemeništu, sve do mature 2018. godine.

U rujnu 2018. poslan sam u pripremono sjemenište u Ngaoundéréu, gdje sam proveo jednu godinu. Godine 2019. moj me biskup poslao u Sjemenište svetog Augustina u Maroui na trogodišnji studij filozofije. Nakon završetka filozofskog studija poslan sam u Moulvoudaye, župu u mojoj biskupiji, na jednogodišnje pastoralno iskustvo. Nakon toga vrlo bogatog pastoralnog iskustva ponovno sam u rujnu 2023. poslan u sjemenište u Maroui na studij teologije, gdje se trenutačno nalazim na trećoj godini.

? **Kako je započeo vaš poziv u svećeništvo? Postoji li poseban trenutak ili osoba koja je utjecala na tu odluku?**

! Što se tiče početka mojeg poziva, treba reći da je moja obitelj odigrala važnu ulogu u razlučivanju Božjeg poziva. Naime, rođen sam u kršćanskoj obitelji, koja je prošla katehetsku formaciju. Moji su roditelji uveli svakodnevnu obiteljsku molitvu, pa sam tako razvio veliku ljubav prema molitvi. Prvi nagovještaj želje za svećeničkim pozivom pojavio se u posljednjoj godini mojega osnovnoškolskog obrazovanja, odnosno 2011. godine, kad sam pohađao završni razred u privatnoj katoličkoj školi. Iste godine pristupio sam skupini ministranata. Unatoč udaljenosti od 10 km od obiteljske kuće do crkve, taj sam put prelazio pješice, što je činilo ukupno 20 km u oba smjera. Posebno sam se isticao svojom marljivošću i točnošću u svakodnevnu sudjelovanje na susretima ministranata, a osobito srijedom i subotom, zatim svakog četvrtka u 16 sati na klanjanju Presvetomu Oltarskom Sakramentu te svake nedjelje na misnim slavljinama. Tijekom te godine Gospodin je snažno djelovao u mojem srcu, tako da sam na kraju godine izrazio želju da postanem svećenik.

Tad sam se počeo raspitivati o putu formacije i prvi put sam čuo za malo sjemenište u Guideru, na sjeveru Kameruna. Međutim, školarina u tom sjemeništu iznosila je 300 000 franaka, što je oko 458 eura godišnje. Budući da moji roditelji nisu imali dovoljno sredstava, savjetovali su mi da pohađam opću srednju školu. Ostao sam i dalje aktivan u skupini ministranata te zadržao ljubav prema molitvi. Naposljetku, dok sam bio u petom razredu, župnik moje župe, otac Giovanni Malvestio, Talijan, primijetivši moje ponašanje, jednog me dana pozvao u svoj ured i rekao: „Mladiću, što čekaš da ne ideš u sjemenište?“ Odgovorio sam mu: „Oče, već sam izrazio tu želju, ali zbog nedostatka sredstava roditelji su me zamolili da najprije idem u srednju školu.“ On mi je tada rekao: „Idi i reci roditeljima da ti želim pomoći!“ S velikom radošću požurio sam kući podijeliti tu vijest s roditeljima. Taj mi je svećenik potom pet godina pomagao plaćajući mi školovanje u sjemeništu u Guideru.

Na kraju srednjoškolskog obrazovanja snažno me pogodila teška vijest kad me otac Giovanni pozvao i rekao da me više ne će moći financijski podupirati. Tad sam pomislio da se moj poziv raspada.

Uslijedili su obiteljski razgovori, tijekom kojih sam se, s obzirom na situaciju u obitelji, u potpunosti odrekao želje za nastavkom svojeg puta; ne zato što to nisam želio, nego zato što financijska stvarnost obitelji nije mogla podnijeti devet godina mojeg školovanja. Na kraju su se svi složili s mojom odlukom, osim moje majke, koja se tomu snažno protivila. Govorila mi je: „Sine moj, znam da nemamo sredstava, ali Gospodin će providjeti. Kažem ti, ako budeš vjerovao, vidjet ćeš slavu Božju.“ Postupno sam ponovno zadobio snagu, potaknut riječima svoje majke.

Napokon, tijekom ljetnih praznika, u kolovozu 2018., biskup je bio u pastoralnom pohodu mojoj župi. Imao sam susret s njime i na kraju tog susreta zamolio me da se pripremam za ulazak u pripremono sjemenište – i tako je i bilo. Bog je, dakle, bio sa mnom u trenutku kad sam bio preplavljen sumnjama u svoj poziv. Ohrabren majčinim riječima i prosvijetljen Božjim svjetlom, odlučio sam slijediti svoj poziv, iako financijski ništa nije bilo sigurno.

? Kako izgleda svakodnevni život sjemeništarca u vašoj zajednici?

! Svakodnevni život sjemeništarca u našoj zajednici obilježen je različitim aktivnostima. Tako, uz osobnu molitvu, sudjelujemo u svakodnevnoj i nedjeljnoj svetoj misi te u zajedničkim molitvama, uključujući jutarnju, šesti čas, večernju i povečerje. Svake srijede navečer molimo Kronicu u marijanskoj špilji. Svakog mjeseca imamo duhovnu obnovu, a svaki sjemeništarac dužan je barem jednom mjesečno susresti se sa svojim duhovnikom. Svi ti trenutki jačaju naš odnos s Bogom i naš duhovni život. Nastava se održava od ponedjeljka do subote. Imamo vrijeme za osobno učenje, ali i skupne susrete za učenje prema inicijativi studenata. Tijekom godine imamo dva ispitna roka, krajem siječnja i krajem svibnja.

Također imamo tzv. filozofske i teološke „kave“, odnosno promišljanja o određenim temama, koje priprema svaka godina studija pod vodstvom mentora. Ta se promišljanja zatim predstavljaju cijeloj zajednici.

Zajednički život obilježen je zajedničkim obrocima i slobodnim vremenom, osobito tijekom odmora između obroka, kada sjemeništarci razgovaraju, kao i športskim aktivnostima, poput nogometa, odbojke, košarke i stolnog tenisa.

Što se tiče pastoralnih aktivnosti, sjemeništarci su često uključeni u karitativni rad, posjete bolesnima i zatvorenima, rad s mladima u župama te praćenje skupina i pokreta koji djeluju u tim župama.

Svakodnevni život sjemeništarca, dakle, strukturiran je tako da potiče njegov osobni i duhovni rast, posvećujući se studiju, molitvi, služenju i zajedničkom životu. Svi ti elementi zajedno ga pripremaju za buduću službu.

? S kojim se poteškoćama ili izazovima sjemeništarci najčešće susreću tijekom svoje formacije? Imate li podršku svoje obitelji?

! Sjemeništarci se tijekom svoje formacije često susreću s različitim poteškoćama i izazovima. Na duhovnoj razini, neki mogu imati problema s održavanjem redovite i duboke molitve. Za druge proces razlučivanja poziva može biti izvor stresa i nesigurnosti. Na akademskoj razini, teološki studiji su zahtjevniji i traže financijska sredstva za kopiranje, tiskanje i uvezivanje radova. Neki studenti nemaju računala, što dodatno otežava njihovo školovanje. Što se tiče prehrane, jelovnik nije uvijek uravnotežen, što izlaže

sjemeništarce određenim zdravstvenim problemima: želudčanim tegobama, nedostatku kalcija, gljivičnim infekcijama, kao i tifusu, zbog nedostatka pitke vode. Najposlije, neki studenti nemaju zadovoljene ni osnovne potrebe.

Što se tiče obiteljske podrške, mora se reći da moja obitelj ulaže velike napore da bi podržala moje školovanje. Moja braća i sestre nisu nastavili visoko obrazovanje. Nitko u obitelji, pa ni roditelji, nemaju svoj osobni broj, što znači da moja obitelj nema ni osnovne potreptine (obroke, zdravstvenu skrb, mogućnost plaćanja školovanja mlade djece itd.). S obzirom na situaciju u mojoj obitelji, samo oslanjanje na njih nije moguće. Ponekad se zadužujem kod prijatelja, a kad mi tko pomogne, vratim mu dug.

? Kako kultura i tradicija utječu na način na koji ljudi žive svoju vjeru?

! Kultura i tradicija imaju važnu ulogu u načinu na koji ljudi žive svoju vjeru. Vrijednosti poput solidarnosti, poštovanja starijih i gostoljubivosti, ugrađene u urođeničke kulture, utječu na vjerske prakse i način doživljavanja vjere. Izazovi povezani sa siromaštvom, sukobima i nejednakostima također oblikuju način na koji ljudi prakticiraju vjeru, često naglašavajući međusobnu pomoć i podršku zajednici.

Mnoge zajednice integriraju elemente tradicionalnih afričkih vjerovanja s kršćanstvom, stvarajući oblik sinkretizma, koji obogaćuje praksu vjere. Vjerski običaji često se obilježavaju vrlo svečano, uključujući plesove, glazbu i tradicionalne nošnje, čime se jača kulturni identitet.

Vjera se živi dinamično, duboko oblikovana tradicijama i narodnom kulturom. Ta interakcija ne samo da obogaćuje duhovno iskustvo, nego i jača društveni tkivo mnogih zajednica.

? Kako mladi u vašoj zemlji gledaju na Crkvu i duhovni poziv?

! Gledanje mladih na Crkvu i duhovni poziv oblikovano je različitim sociokulturnim, ekonomskim i osobnim čimbenicima. Mnogi mladi traže vrijednosti i smisao u svijetu koji se brzo mijenja. Neki u Crkvi pronalaze duhovni i zajednički okvir. Njihovo sudjelovanje u mladeškim skupinama, vjerskim pokretima

ili duhovnim obnovama jača njihovu duhovnu predanost. Crkvu vide kao mjesto društvene podrške, gdje se mladi mogu okupljati, primiti pomoć i graditi veze.

S druge strane, neki kritiziraju Crkvu zbog nedostatka odgovora na suvremene probleme, poput korupcije ili društvene nepravde.

Duhovni poziv poštuje se i inspirira neke mlade, posebno dječake. Često se smatra zahtjevnim putem, koji traži žrtvu i predanost. Međutim, za neke mlade poziv može biti privlačna alternativa s obzirom na ograničene mogućnosti, dok drugi u njemu vide manju ekonomsku održivost. Sve u svemu, mladi u Kamerunu Crkvu i svećenički i redovnički poziv doživljavaju na različite načine, oscilirajući između želje za istinskom duhovnošću i kritike crkvenih institucija.

? Na koji način Crkva u vašoj zajednici pomaže ljudima koji se suočavaju s društvenim problemima, poput siromaštva, obrazovanja ili sukoba?

! Crkva u našoj zajednici igra aktivnu ulogu u pomaganju ljudima suočenima s društvenim problemima poput siromaštva, pristupa obrazovanju i sukoba. Organiziraju se podjele hrane za ranjive skupine, osobito u kriznim razdobljima. Crkva upravlja bolnicama i klinikama koje pružaju pristupačnu zdravstvenu skrb. Također Crkva vodi brojne škole i središta za stručnu izobrazbu da bi omogućila pristup obrazovanju, osobito u ruralnim područjima. Crkva igra i posredničku ulogu u lokalnim sukobima, olakšavajući dijalog među stranama u neslaganju, da se promiče mir i pomirenje. Pruža se duhovna i psihološka podrška osobama pogođenima nasiljem ili sukobima, nudeći prostore za dijalog i potporu. U slučaju prirodnih katastrofa ili prisilnih preseljenja stanovništva, Crkva mobilizira resurse da bi pružila hitnu pomoć, uključujući sklonište, hranu i odjeću. Crkva u našoj zajednici ključan je akter u borbi protiv siromaštva, poboljšanju pristupa obrazovanju i promicanju mira. Njezina predanost ranjivim skupinama pokazuje njezinu nezamjenjivu ulogu u društvenom tkivu ovog područja.

? Kako biste opisali snagu molitve i malih priloga vjernika iz cijelog svijeta za stvarne živote ljudi u Kamerunu?

! Snaga molitve i malih priloga vjernika iz cijelog svijeta ima znatan utjecaj na poboljšanje života ljudi u Kamerunu. Naime, molitva pruža moralnu podršku pojedincima i zajednicama suočenima s izazovima, jačajući njihovu nadu i otpornost. Zajedničke molitve, bilo mjesne ili međunarodne, stvaraju osjećaj solidarnosti i zajedništva među vjernicima, jačajući društvenu povezanost. Mali prilozima omogućuju provedbu programa pomoći najugroženijima, osobito na područjima obrazovanja, zdravstva i smanjenja siromaštva.

Prilozi i molitve pokazuju kako vjera nadilazi granice, ilustrirajući povezanost između vjernika širom svijeta i onih u Kamerunu.

? **Koja je vaša poruka mladima koji traže svoj životni poziv i kako mogu prepoznati Boga u svakodnevnom životu?**

! Poruka koju upućujem mladima koji traže svoj životni poziv puna je ohrabrenja i praktičnih savjeta. Ohrabrujem ih da ostanu otvoreni za Božji glas. Redovita molitva i unutarnja tišina mogu pomoći da se taj glas čuje. Pozivam ih da prepoznaju trenutke u svojem životu kad su osjećali mir, radost ili posebnu strast. Ta iskustva mogu biti tragovi njihova poziva. Zatim, neka se okruže ljudima koji dijele njihovu vjeru, jer zajednica može biti dragocjena podrška u procesu razlučivanja! Neka se uključe u karitativne aktivnosti ili mladeške skupine; služenje drugima može im pomoći da razumiju što Bog od njih očekuje! Neka odvoje vrijeme za promišljanje o svojim talentima, strastima i težnjama – to im može otkriti put koji Bog želi da slijede! Normalno je imati i sumnje, ali neka znaju da ih Bog prati na svakom koraku! Također je važno razumjeti da teškoće mogu biti prigode za učenje i duhovni rast.

? **Koju biste poruku uputili mladima Europe?**

! Poruka koju bih želio uputiti mladima Europe glasi: Dragi mladi, vjera nije samo tradicija, već živ odnos s Bogom. Posvetite se molitvi i traženju tog povezivanja svaki dan! U svijetu koji se često suočava s izazovima ne oklijevajte crpiti snagu i nadu iz svoje vjere za bolje sutra! Uključite se u međukulturne razmjene, jer razlike obogaćuju naše međusobno razumijevanje i približavaju nas jedne drugima! Sjetite se da solidar-

nost ne poznaje granice! Podržavajte borbu za pravdu i mir, kako u Europi, tako i globalno! Ostanite ukorijenjeni u svojim vrijednostima! Vjera, ljubav i poštovanje predstavljaju čvrste temelje. Odvojite vrijeme za razmišljanje o svojim osobnim i duhovnim težnjama! Naučite voljeti i prihvaćati sebe, sa svojim snagama i slabostima, jer to će vam omogućiti da pomognete drugima činiti isto! Služenje drugima, posebno najranjivijima, prekrasan je način da živite svoju vjeru.

Zajedno gradimo svijet u kojem vjera nadahnjuje konkretna djela ljubavi, suosjećanja i solidarnosti!

? **Koliko je molitva važna za naš život i rast u vjeri i koja vam je omiljena molitva?**

! Molitva je temeljno sredstvo komunikacije s Bogom. Omogućuje nam uspostavljanje osobnoga i intimnog odnosa s njime te nam pomaže razlučiti njegovu volju u našem životu. Daje nam jasnoću i vodstvo u našim odlukama i izazovima. Redovitom molitvom jača se naša vjera, podsjećajući nas na Božja obećanja i njegovu stalnu ljubav. U trenucima nevolje ili nesigurnosti molitva donosi mir i utjehu, podsjećajući nas da nismo sami.

Molitva može dovesti do osobne preobrazbe, pomažući nam da postanemo otvoreniji, ljubazniji i suosjećajniji. Kada molimo zajedno, jačamo svoju vjerničku zajednicu, stvarajući duboke veze i međusobnu podršku. Moja omiljena molitva je Oče naš. Cijenim ju jer ju dijele mnogi kršćani i predstavlja zajedničku poveznicu između različitih tradicija. To je jednostavna, a opet duboka molitva, koja dodiruje bitne aspekte našeg odnosa s Bogom, pozivajući nas da priznamo našu ovisnost o njemu.

? **Kako glasi vaš omiljeni redak iz Biblije?**

! Moj omiljeni redak iz Biblije je: „Zar ti nisam rekao da, ako vjeruješ, vidjet ćeš slavu Božju?“ (Ivan 11, 40) Te Isusove riječi bile su upućene Marti, koja je bila u žalosti nakon smrti brata Lazara. Taj mi je redak posebno drag jer me podsjeća na trenutke kad sam se nalazio u nevolji, kad sam zbog teške financijske situacije svoje obitelji bio blizu odustajanja od svojeg poziva za svećeništvo. U tim trenucima moja me majka podsjetila na te Isusove riječi.

? **Koji svetac vam je najbliži kao uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! Za mene je lik svetog Franje Asiškoga izvor nadahnuća i primjer ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Sveti Franjo ostaje jedan od najsvjetlijih svjedoka evanđelja. Pozvan na radikalno siromaštvo, odlučio je živjeti evanđelje doslovno: dobrovoljno siromaštvo, bratstvo, ljubav prema siromašnima i stvorenju te nepokolebljivo povjerenje u Providnost. Kao sjemeništarca to me podsjeća da intelektualna i pastoralna formacija moraju biti podržane molitvom, slušanjem riječi i ljubavlju prema liturgiji. Duhovni život nije dodatak – on je izvor svećeničkog govora i pastoralnog djelovanja.

Umjesto ljudske moći Franjo je odabrao blagost, poniznost i predanje Bogu. Njegovo svjedočanstvo pokazuje da snaga kršćanske poruke leži u skladnosti i svetosti života te u siromaštvu srca. I to je evangelizacija! Za sjemeništarca to znači razvijati pastoralni značaj obilježen poniznošću, poštovanjem prema ljudima i povjerenjem u djelovanje Duha. Ukratko, svetac Franjo Asiški podsjeća nas da je kršćanski poziv prije svega poziv na ljubav – prema Bogu i bližnjemu – svim srcem, dušom i snagom.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Dragi čitatelji Radosne vijesti, draga braćo i sestre u Kristu, mir Gospodnji neka bude s vama! Iz mogeg sjemeništa u Marou, gdje se pripremam služiti Crkvi i najpotrebitijima, pišem vam s neizmjernom radošću i beskrajnom zahvalnošću. Vi, moji dobročinitelji u Hrvatskoj, pružili ste ruku preko oceana. Vaši prilozima, molitve i podrška omogućili su mladima poput mene da slijede svoj poziv. Zahvaljujući vama, naša sjemeništa nisu samo mjesta učenja, nego domovi nade, u kojima se evanđelje ukorjenjuje te širi svijetom. U vremenima kada svijet izgleda podijeljeno, vaša velikodušnost podsjeća nas da smo jedna obitelj u Bogu. Kao što evanđelje kaže: „Što god učinite jednomu od ovih najmanjih, meni učinite.“ (Matej 25, 40) Hvala vam na vjernosti! Neka vas Djevica Marija, zaštitnica Hrvatske i Kameruna, ispuni svojim milostima! Molite za nas, a mi ćemo moliti za vas! Zajedno gradimo pravedniji i ljubazniji svijet!

Pomolimo se za svećenike koji prolaze trenutke kušnje u svojem pozivu, da nađu podršku koja im je potrebna i da ih zajednice podrže s razumijevanjem i molitvom.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Prošlih smo se godina naslušali i načitali o žalosnoj stvarnosti spolnog zlostavljanja djece, mladih, ali i odraslih. Poseban naglasak na svemu tomu zgražanju bilo je zburado isticanje da su to počinili crkveni ljudi. To je doista žalosno za Crkvu, za zlostavljane osobe, za obitelji. Često se pritom isticala ranjivost žrtava. No zaboravlja se također i žalost samih počinitelja i njihova podnošenja često i nepravednih osuda. Je li to nešto novo? I u drugim sredinama ima također takvih zlodjela, ali se vješto prikrivaju i osobe, pa čak i brojke koje nadilaze one koje skandaliziraju crkveni ljudi. Kadšto mi dođe na um pitanje kad je riječ o kojem svjetovnom ugledniku: „Kako to da taj zlostavljač nije svećenik?“ Onda se sve brzo i zaboravi.

Crkva se uvijek brine za dobro duša, a tom bi dobru imali najviše pridonositi upravo službenici Crkve, odnosno Božjeg naroda. Tako se već na Tridentskome crkvenom saboru odlučilo da je po-

treban poseban odgoj za one koji se pripravljaju za crkvene službe, prvotno za svećenike. Zato su se osnivala sjemeništa. Mnogi su se svetcu istaknuli u odgoju klera i mnoge su redovničke zajednice ustanovljene s tom svrhom. Svatko pametan znade da svi mi učimo živjeti i da se u životu susrećemo s mnogim izazovima, koji mogu biti razlog u osobnom nesnalaženju, rekli bismo nezrelosti, ili pak u izvanjskim okolnostima, kojima pojedina osoba nije dorasla. Da u tom nesnalaženju mnogi podlegnu, to je bjelodano jasno. No ne radi se samo o crkvenom pozivu koji nailazi na specifične poteškoće, nego se takva nesnalaženja još češće susreću u brakovima. Zato se organiziraju i savjetovališta.

Svaka osoba koja se ne snalazi zavrjeđuje posebnu pozornost i pomoć. A Papa nas potiče da upravo molitvom pratimo takve osobe u njihovu odrastanju i služenju narodu Božjem. Puko govorenje o skandalima ne rješava probleme, ali briga da se osobama pomogne

također je znak zrelosti koju želimo svima. U Papinoj želji čitamo i poziv da shvatimo međusobnu odgovornost i brigu jednih za druge. Vjernici tu brigu dijele s Bogom, a Bog, kada to vidi, sigurno će pružiti potrebnu pomoć onima koji su u nevolji i nesnalaženju.

Mi se, dakle, kao vjernici ne ćemo predati „žutilu“, nego jasnoći Božjeg svjetla i vodstva koje upravlja našim životom. Već nastaju posebne skupine vjernika koji redovito mole za svoje svećenike i time očituju koliko im je stalo do Božjeg života u sebi, a svećenici su posrednici tog života po sakramentima. Time se svi utvrđuju u radosnu služenju braći i sestrama, kao što to čine roditelji ili kvalificirani ljudi u pružanju spoznaja i znanja onima koji su im povjereni na bilo kojem području života.

Papina želja da vjernici mole za svećenike izravno je povezana s Nedjeljom Dobrog Pastira, a ove je godine to 26. travnja. To je također trajan poticaj da ne molimo na tu nakanu samo tog dana.

Korizmena duhovna obnova za župne misijske suradnike u Zagrebačkoj nadbiskupiji

U organizaciji ravnateljstva Papinskih misijskih djela u Zagrebačkoj nadbiskupiji održana je u subotu 21. ožujka ove godine u prostorima Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu korizmena duhovna obnova za suradnike, animatore i povjerenike župnih misijskih skupina Zagrebačke nadbiskupije pod geslom: „Srce obnovljeno – misija nastavljena“.

Na početku duhovne obnove sve sudionike srdačno je pozdravio ravnatelj Papinskih misijskih djela u Zagrebačkoj nadbiskupiji i domaćin susreta preč. Matija Pavlaković, najavivši sam tijek duhovne obnove. Naglasio je da misijsko djelovanje započinje osobnim odnosom s Kristom te da su molitva, obraćenje i otvorenost za potrebe drugih temelj svakoga autentičnog poslanja. Okupljenima je potom kratko prezentirao prijedeni hod od posljednjeg susreta, s naglaskom na izvještaju o godišnjoj skupštini Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Požegi od 2. do 4. ožujka ove godine.

Zatim je Vlatka Burić, djelatnica u Misijском uredu, prikazala video s porukom don Marijana Zovaka, misionara u Dominikanskoj Republici.

Program je nastavljen prigodnim predavanjem, koje je za župne misijske suradnike pripremio i održao svećenik Sisačke biskupije vlč. Hrvoje Zovko, župnik Župe uzvišenja Svetog križa u Kravarskom. U svojem predavanju *Nada pak ne postiđuje – karitas kao most između patnje i uskrsnuća* okupljenima je na temelju Biblije i svojeg iskustva govorio o nadi kao o temelju kršćanske solidarnosti. „Znamo što znači patiti, ali znamo i što znači pomagati. Bez iskustva patnje ne bismo mogli razumjeti ljepotu darivanja“, istaknuo je. Podsjetio je da karitas stoji na raskrižju patnje i uskrsnuća – ondje gdje se čovjekovo trpljenje susreće s Božjom utjehom i ljudskom dobrotom. Svoje predavanje zaključio je dirljivim svjedočanstvom o isusovcu o. Antonu Luli, koji je više desetaka godina bio zatočenik komunističkih zatvora u Albaniji.

Nakon kratke pauze okupljeni su mogli pristupiti sakramentu svete ispovijedi, a potom sudjelovati u pobožnosti križnog puta.

Vrhunac duhovne obnove bilo je euharistijsko slavlje u privremenom bogoslužnom prostoru svečane sjemenišne dvorane, koje je predvodio

pomoćni biskup zagrebački mons. Vlado Razum, u koncelebraciji s preč. Matijom Pavlakovićem, vlč. Hrvojem Zovkom i duhovnikom u Međubiskupijskom sjemeništu vlč. Matkom Filipovićem. Ljepoti euharistijskog slavlja pridonijeli su sjemeništarci svojim ministriranjem i liturgijskim pjevanjem.

U svojoj prigodnoj propovijedi biskup Razum naglasio je da je Crkva po svojoj naravi misionarska te da je pozvana trajno ići čovjeku ususret, slijedeći Kristov primjer. Istaknuo je važnost zajedništva cijele Crkve u podupiranju misionara, ali i osobne odgovornosti svakog vjernika da živi vjeru po molitvi, sakramentima i konkretnim djelima ljubavi. Posebno je upozorio da se kršćanska zajednica ne smije zatvoriti u sebe, nego biti otvorena svijetu i potrebama drugih, naglašavajući da istinsko misionarsko poslanje uključuje žrtvu, hrabrost i duboku povezanost s Kristom. Zaključio je pozivom da vjernici, nošeni Duhom Svetim, budu vjerodostojni svjedoci vjere i aktivni sudionici evangelizacijskog poslanja Crkve.

Pri kraju misnog slavlja preč. Pavlaković zahvalio je biskupu Razumu za njegov predani rad na planu pastoralne misije, dok je vršio odgovornu službu ravnatelja Papinskih misijskih djela u Zagrebačkoj nadbiskupiji (1998. – 2002.), darujući mu u znak zahvale bistu sluge Božjega Franje Kuharića, rad akademskog kipara Vida Vučaka.

Nakon misnog slavlja i zajedničkog fotografiranja uslijedio je ručak u sjemenišnoj blagovaonici uz bratsko druženje.

Preč. Matija Pavlaković

Poticaaj misijskog žara i žive Božje riječi

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela (PMD) u RH održana je od 2. do 4. ožujka 2026. u Župi sv. Augustina u Velikoj, Požeška biskupija. Skup-

štinom je predsjedala nacionalna ravnateljica PMD-a u Hrvatskoj s. Ivana Margarin, FDC, a sudjelovali su i predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije,

porečki i pulski biskup Ivan Štiro-nja, nacionalni ravnatelj PMD-a u BiH Luka Tunjić te biskupijski i nadbiskupijski ravnatelji u Hrvatskoj: Ivan Kljunić (Varaždinska

biskupija), Matija Pavlaković (Zagrebačka nadbiskupija), Ivan Grinišin (Križevačka eparhija), Ivan Faletar (Sisačka biskupija), Mirko Vukšić (Porečka i pulska biskupija), Ante Šiško (Đakovačko-osječka nadbiskupija), Jerko Vuleta (Zadarska nadbiskupija), fra Ante Vukušić (Šibenska biskupija), Ljubomir Galov (Hvarska biskupija) i Mijo Posavec (Bjelovarsko-križevačka biskupija), Sanjin Francetić (Riječka nadbiskupija), Pero Jurčević (Gospićko-senjska biskupija), Ante Gabrilo (Splitsko-makarska nadbiskupija), Božidar Volarić (Krčka biskupija), Slavko Rajić (Vojni ordinarijat),

Domaćin skupštine bio je požeški biskup Ivo Martinović, u zajedništvu s biskupijskim ravnateljem PMD-a za Požešku biskupiju Pericom Matanovićem. Župnik Župe sv. Augustina u Velikoj **Krunoslav Siroglavić** ugostio je okupljene u svojoj župi.

U Domu sv. Augustina u Velikoj 3. ožujka započeo je radni dio skupštine, koju je otvorila **s. Ivana Margarin**. Naglasila je važnost svijesti da smo pozvani svi biti suradnici u izgradnji boljeg svijeta. U današnje vrijeme, obilježeno neimaštinom, strepnjom i nasiljem svih vrsta, dužni smo buditi stabilnost i nadu, svijest među ljudima da je Bog jedina sigurnost i jedina nada.

Mons. Ivo Martinović u svojem obraćanju istaknuo je da je najvažnija evangelizacija srca. Bez unutarnje osjetljivosti ne možemo ni produbiti osjećaj za misije i biti svjesni da, i kada ne ide sve po planu i bude teško, ne zaboravimo da treba ustrajati, jer sve što činimo, to je za Krista i Crkvu, i najpotrebnije od svega.

Mons. Ivan Štironja istaknuo je koliko je važno ujediniti se u poslanju, u molitvi, i obnoviti misijski žar

i želju za evangelizacijom. Važno je da budemo svjesni da ne trebamo ići daleko, već krenuti, jednostavno, „od mog i tvog srca“. Srce je poseban prostor, iz kojega sve polazi, kako je naglasio.

Mons. Luka Tunjić istaknuo je važnost građenja i produbljivanja misijske svijesti, jer to dovodi do širenja radosne vijesti i Kristove želje da se svaki čovjek spasi. Važno je biti svjestan činjenice da je svaki krštenik odgovoran za stanje Crkve.

Nacionalna ravnateljica predstavila je aktivnosti svakog djela (Djelo za širenje vjere, Djelo sv. djetinjstva, Djelo sv. Petra, Misijska zajednica). Istaknuta je važnost očuvanja jedinoga misijskog lista na hrvatskom jeziku, **Radosne vijesti**, kao i važnost podrške brojnim projektima Papinskih misijskih djela koji su usmjereni na pomoć braći i sestrama u misijskim zemljama. Naglašena je vrijednost akcije **MIVA**, kojom se prikupljaju sredstva za kupnju misijskih vozila, a istaknuta je i **korizmena akcija za pomoć Djelu sv. Petra**, da bi se omogućilo školovanje svećenika, redovnika i redovnica u misijskim zemljama. U tijeku je organizacije akcije **Maslinova grančica – moj dar za misije**, koja se odvija uoči Cvjetnice, a prikupljena sredstva namijenjena su za školovanje djece i pomoć djeci u misijskim zemljama.

(Nad)biskupijski ravnatelji predstavili su izvješća i misijske aktivnosti u pastoralnom radu tijekom 2025. godine. Važno je buditi misijsku svijest i izlaziti iz zatvorenosti svojeg svijeta te širiti pogled prema onima koji su daleko, kao i poticati na molitvu i konkretna djela milosrđa, jer darovani smo jedni drugima i odgovorni jedni za druge.

U drugom dijelu dana organiziran je posjet Biskupijskom ordinarijatu te susret s biskupom Ivom Martinovićem, koji je velik prijatelj misija.

Uvečer su sudionici skupštine u požeškoj katedrali slavili svetu misu, koju je predvodio biskup Martinović, a na kojoj je propovijedao biskup Štironja. Mons. Štironja u propovijedi je istaknuo radost zbog obilježavanja 100 godina od utemeljenja Svjetskog dana misija (predzadnja nedjelja u listopadu). Okupljenima je na srce stavio uzor Isusova života i kako nasljedovati njegov put. Podsjetio je na činjenicu da je misijsko poslanje dar koji počinje na dan krštenja u svakom srcu. Posebno je istaknuo da će nam drugi povjerovati ako u nama prepoznaju ljubav, milosrđe, mir, nadu i dobrotu, jer biti misionar znači svakodnevno svjedočiti svoju vjeru i ljubav prema Bogu i svakom čovjeku. Nakraju, biti misionar znači i braniti dostojanstvo svakoga čovjeka od njegova začeca do prirodne smrti.

Treći dan skupštine, 4. ožujka, započeo je misnim slavljem, koje je u crkvi sv. Augustina u Velikoj predvodio mons. Štironja. Okupljeni u zajedništvu oko Gospodnjeg stola, molili smo za misionare diljem svijeta, jer otišli su iz sigurnosti i poznatoga u nesigurnost i nepoznato, spremni darovati svoj život za Krista i narod kojemu su poslani. Neka nas njihov primjer pouzdanja, žrtve i nesebične ljubavi ohrabri da budemo radosniji navjestitelji Kristove poruke, hrabro svjedočimo vjeru i činimo dobro u okruženju gdje živimo!

Nakon svete mise nastavljen je radni dio te su preostali misijski ravnatelji predstavili svoja izvješća i zaključen je radni dio godišnje skupštine, uz prijedloge i kritičko promišljanje za uspješnu pastoralnu godinu 2026.

S pouzdanjem u Boga i snagom zajedničkog poslanja koračajmo naprijed, otvoreni nadahnuću Duha i potrebama vremena u kojem smo pozvani svjedočiti!

PMD u RH

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a Bosne i Hercegovine

Od 4. do 6. ožujka u prostorijama Ordinarijata Banjolučke biskupije održana je godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela BiH.

Na skupštini su sudjelovali nacionalni ravnatelj PMD-a u BiH mons. Luka Tunjić, nacionalna ravnateljica PMD-a u Hrvatskoj s. Ivana Margarin, dijecezanski ravnatelji PMD-a: fra Stipan Radić – za Vrhbosansku nadbiskupiju, vlč. Boris Ljevak – za Banjolučku biskupiju i vlč. Josip Tadić – za Vojni ordinarijat u BiH, kao i djelatnica u Misijskoj središnjici s. Davorka Šarić. Radni dio godišnje skupštine započeo je molitvom i pozdravima mons. Tunjića. Zatim su riječi pozdrava i dobrodošlice izrekli vlč. Ljevak, kao organizator, te mjesni biskup mons. Željko Majić, koji je naglasio važnost misijskog djelovanja u župama i upoznao okupljene sa stanjem u Banjolučkoj biskupiji.

S. Ivana Margarin zahvalila je na dobroj suradnji tijekom njezina petogodišnjeg mandata u toj službi, a mons. Tunjić na kraju svojega desetogodišnjeg mandata citirao je Mojsija kad je uzdahnuo: „O, kad bi sav narod bio prorok!“ Rekao je da osjeća i želi nešto slično kao i Mojsije, ali da svi vjernici budu misijski, da misijski žive i svjedoče, produbljuju i šire misijski svijest.

Potom su uslijedila izlaganja godišnjih pastoralnih i financijskih izvješća za 2025. godinu, ali prije predstavljanja godišnjeg izvješća za proteklu godinu mons. Tunjić pokazao je animacijske i promidžbene materijale koje je uradila Misijska središnjica u 10 godina njegova mandata, a koji su na

raspolaganju za korištenje misijskim animatorima. Predstavljajući pastoralno i financijsko izvješće, ustvrdio je da su svi misijski dani, akcije i projekti uspješno provedeni i uglavnom je iznos veći u odnosu na 2024., usprkos velikim poskupljenjima te skromnim plaćama i mirovinama.

Zatim su svoja godišnja pastoralna i financijska izvješća predstavili dijecezanski ravnatelji. I oni su potvrdili ono što je rekao mons. Tunjić – da su iznosi veći, pogotovo kod misijske i bogojavljenjske kolekte. Izrazili su žaljenje što i za Djelo sv. Petra apostola nije određen dan kad se prikupljaju sredstva.

Nakon nekoliko upita i razjašnjenja ustanovljeno je da je protekla godina bila prilično uspješna te je pastoralno i financijsko izvješće za 2025. jednoglasno usvojeno. U nastavku se razgovaralo o organizaciji misijske akcije *Maslinove grančice*, akciji *MIVA* i organizaciji godišnjeg susreta misionara Crkve u Hrvata, koji će se ove godine održati od 20. do 24. lipnja u Travniku, u organizaciji Vrhbosanske nadbiskupije. Zaključeno je da se na vrijeme pripremaju materijali za misijske dane i misijske akcije, bez obzira na to što mons. Tunjiću mandat ističe u lipnju ove godine.

Članovi vijeća nakon radnog dijela skupštine posjetili su trapišćku crkvu, muzej, knjižnicu, sakristiju i sve sadržaje koje u tom kompleksu postoje. Vodič im je

bio o. Zvonko Topić. Zatim su se uputili u Prijedor, gdje je misu u Župi sv. Josipa predvodio biskup domaćin. Ondje ih je sve srdačno dočekaio i pozdravio župnik preč. Marko Vidović.

U propovijedi je biskup Majić povezo evanđeoski odlomak o bogatašu i Lazaru s misijskim poslanjem Crkve te misionarima Crkve u Hrvata. Pozvao je vjernike na molitvu za misije te na duhovnu blizinu i materijalnu potporu braći i sestrama u mladim misijskim crkvama.

Prije misnog blagoslova mons. Tunjić kratko je objasnio što su to Papinska misijska djela, zbog čega su došli u Banju Luku i Prijedor te zahvalio mons. Majiću i vlč. Ljevaku na organizaciji, a preč. Vidoviću što je primio sudionike skupštine. Pozvao je sve nazočne vjernike da i dalje mole za misije i misionare te da pomažu misionarima, koji su produžena Kristova ruka.

U petak 6. ožujka jutarnju sv. misu u kapelici Ordinarijata predvodio je mons. Tunjić. Pozvao je sudionike da stave na oltar sve uspjehe i neuspjehe, sve želje i mogućnosti, sva svoja nastojanja, ali također i poteškoće, probleme i promašaje, koji mogu biti putokaz u tekućoj godini i misijskom djelovanju. Tako je misom zahvale završena godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela BiH.

PMD BiH

Fotografija: Salomonski Otcoci

Korizmena akcija župa Skopaljska Gračanica i Kandija

Župa Srca Marijina u Skopaljskoj Gračanici i Župa sv. Ilije proroka u Kandiji, na čelu sa svojim župnicima, braćom blizancima Tadijom i Ilijom Ivoš, organizirale su korizmenu akciju za školovanje djece na Salomonskim Otcocima.

Akcija je trajala od Čiste srijede do Treće korizmene nedjelje. Te dvije župe, predvođene svojim marljivim župnicima, podržavaju svaku misijsku akciju koju organizira Misijska središnjica u Sarajevu. Imaju i jednu posebnu misijsku akciju, a vezana je

uz crkvena vjenčanja. Mladenci vrlo rado prihvate prijedlog župnika da na misi njihova vjenčanja svi prisutni mogu dati svoj dar za potrebite u misijama. Župnici naglase da svi trebaju razvijati dar zahvalnosti što su u mogućnosti pomoći braći i sestrama u Kristu u misijskim zemljama.

Korizmena akcija naišla je na dobar odziv vjernika, koji su svoja korizmena odricanja pretvorili u darove za misije, ovog puta za školovanje djece na Salomonskim Otcocima. Obje župe prikupile su 6550

eura, što je za te male župe iznenađujuće velik iznos.

Koristimo prigodu svima zahvaliti u ime Misijske središnjice za stalnu suradnju i pomoć. Neka uskrslu Gospodin blagoslovi vjernike i župnike župa Skopaljska Gračanica i Kandija! Neka ojača njihovu vjeru, da bi radosno proslavili Uskrs i nadalje bili suosjećajni te gradili župno zajedništvo i zajedništvo cijele Crkve!

PMD BiH

Korizmena akcija Osnovne škole Kruševo

U ovome korizmenom vremenu, potaknuti riječima jednoga našeg učitelja u Osnovnoj školi Kruševo, kod Mostara, odlučili smo kao školska zajednica prikupiti priloge za izgradnju crkve u Tanzaniji koju gradi misionar iz Hercegovine don Velimir Tomić.

Zaposlenici su se rado odazvali i dali svoj prilog. Posvjedočili su da im je ta akcija probudila svijest o važnosti crkve kao građevine, ali isto tako i duhovne građevine, u kojoj se susreću vjernici međusobno i sa svojim Bogom. Akcija je pokazala snagu

zajedništva i naša je zajednička radost što smo mogli pridonijeti tomu plemenitom projektu, izgradnji crkve, u kojoj će se moliti, naviještati riječ Božja, slaviti euharistija i drugi sakramenti. Jednom riječju, koja će spajati ljude, graditi zajedništvo i slaviti Boga.

Nadamo se da ćemo sljedeću misijsku akciju organizirati zajedno s našim učenicima, da bi i oni osjetili radost dijeljenja i izgradnje misijske svijesti.

OŠ Kruševo

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Otac Josip Vizjak oprašta se s Bošontijem

Kurseong, Uskrs 1942.

I dobrom ocu Josipu Vizjaku trebalo se rasti s Bošontijem. Nakon 10 godina neumornog rada ostavlja to mjesto, koje je svjedokom nečuvjenih žrtava i pregaranja revnog misionara, da svoje sile žrtvuje za nove krajeve, nova sela, nove ljude naše prostrane misije. Početkom ove godine otputovao je u susjednu postaju Morapai, praćen suzama Bošonćana, koje je toliko ljubio.

Teški su bili dana rastanka, teški za njega, no kudikamo teži za te dobre ljude. Tih se dana pokazalo koliko su ga voljeli i štovali. Dan za danom dolazili su da se opraštaju. Iako do skrajnosti siromašni, donosili su svoje male darove: slatkiše, voće, jaja, ribu, pa i koju koku i pijetla, eto da njihov otac ima što jesti u novim krajevima. I na svaki bi dar pala mnoga zahvalna suza. Dugo bi ostajali u misionarevoj sobi, da ga se još jednom nagledaju i da mu ponovo izraze u svom lijepom jeziku kako su mu zahvalni za sve što je za njih učinio. Po bengalskom običaju, duboko bi se poklonili i dotakli se svojim rukama misionarove noge, te bi onda ruke s dubokim poštovanjem postavili na svoje čelo. I iz udaljenih sela ljudi su dolazili da još jednom vide svog oca „Bidaka“, kako su ga svi zvali.

Otac je namislio otići baš na zadnji dan godine, no ti su mu dobri ljudi, jednostavno, zakrčili put, da ostane s njima još barem na Novu godinu, jer su mu željeli iskazati zadnju počast.

U našoj školi sakupio se sav Bošonti. Donijeli su svoje zadnje darove i oko 20 vijenaca, kojima su ga okitili. U ime čitavog sela govorio je vrijedni učitelj Otul, kojega je otac Vizjak obratio prije nekoliko godina. Prepun žalosti, on i čitav Bošonti, zadnji put mu, eto, daju svoj poklon i prate ga toplim molitvama kod prijestolja Božjega, da bi mogao mnoge duše njihove poganske braće privedi dobrom Spasitelju. Mole ga da ih nikada ne zaboravi, pa da se opet vrati kad posao na novom polju rada bude gotov. Govornik je kroza suze završio svoj govor, moleći oca misionara zadnji blagoslov.

U ime djece, koju je otac Vizjak posebnom brigom pazio, rekao je nekoliko zahvalnih riječi Omullo, naš seminarac u Calcutti, koji ocu Vizjaku zahvaljuje svoj odgoj. Nije mogao dugo govoriti, jer previše ljubavi dobrog oca, pa je suznim očima gledao na oca misionara, rekavši da djeca Bošontija nikada, nikada neće zaboraviti svoga oca „Bidaka“ i da će

uspomenu na njega čuvati duboko u svom srcu.

Tada je ustao misionar da svojim dragim novoobraćenima rekne svoj zadnji zbogom i da im dade svoj zadnji blagoslov. Klečeći su ga slušali. Svi su do jednoga plakali, no otac ih je tješio da će se dragi Spasitelj i nadalje za njih brinuti, a da ih on na novom polju rada, kamo ga Providnost zove, ne će nikada zaboraviti, da će čuvati uspomenu na njih i da će se dnevice za njih moliti.

Sutradan se skupilo čitavo selo na obali Gangesa, da još jednom pozdravi svog oca. Pripravili su lijepu lađu. Sva je bila okićena zastavama, cvijećem i raznobojnim krpama. U lađu su posjedali ponajbolji glazbari, da uz pjesmu otprate svog misionara. Vodio ih je vrsni učitelj Upen, nadaleko poznat kao najbolji pjevač i svirač. Uz svirku frula, udaranje bubnjeva i cimbalu te uz neprekidnu „bizu pronam“ – „hvaljen Isus“ s obale, urođenička se lađa polako pomicala Gangesom, praćena suzama novoobraćenika.

Glazbari su i bubnjari neumorno udarali i svirali pod Upenovim vodstvom. On je zapjevao lijepu pjesmu, pa su drugi odmah prihvatili:

Učitelju, kamo to ideš, plačemo svi.
Osmijeh se na našem licu osušio. No jer ići moraš, Bog te pratio.
Zaustavljat te ne ću držeci te, ali u srcu svome urezah uspomenu tvoju!
Budi sretan i mene se sjeti, ništa drugo ne tražim ja!
Bespomoćnika pomoćnik ti u pogibelji!
Beskućnika kućo ti, oceane ljubeznosti!
Oče svih, veliki darovatelju, plače nevoljnik u nevolji.
Svim srcem svojim, svim životom svojim, zadnji zbogom dajem, zadnji zbogom dajem...

Lijepi Upenov glas odjekivao je Gangesom i dopirao do udaljenih obala, gdje je narod još stajao i gledao za lađicom. Drugi su lađari pri-

hvatili: „Svim srcem svojim, svim životom svojim zadnji zbogom dajem, zadnji zbogom dajem...“, dok lađa ne iščeznu napokon dolje za palma-

ma, noseći s vida oca i misionara, koji se toliko žrtvovao za Bošonti i kojeg Bošonti nikada ne će zaboraviti.

Tamo gdje palme cvatu, br. 8

Među svojim dragim novoobraćenicima

Bošonti, travanj 1948.

Već godinu dana idem uz Ganges, niz Ganges, po Gangesu i preko njega. Marmor njegovih valova postao mi je najomiljenija pjesma. Kad me sile ostavljaju od silna napora, ispržen i istrošen od tropskog sunca, čim osjetim zadah s gangeških voda, kao da mi se život obnovi.

Ovaj put sam išao u Ranigor, i to na maloj urođeničkoj lađici. Već nekoliko dana trese me groznica, no u tom selu sam se najavio, pa valja na put. Rijeka je bila mirna. Zapadno od Birajnogora, s onu stranu velikog balijskog pješčanog nasipa, ponovno je počela rasti džungla. Prije nekoliko godina su je očistili, no sada opet u njoj vladaju tigrovi. Dva su tigra ubili, ali još ih ima. Ljudi su u velikom strahu. Kad smo se uspinjali uz nasip Gangesa prema kući našeg novoobraćenika Šurena Petra, sreo nas je jedan čovjek i kazao nam da je negdje u blizini tigar. No nama je u ruci krunica, čega se imamo bojati? Pa da ih malo nasmijem, pokazao sam na svoje mršavo lice: „Zar

vi mislite da će tigrovi na ovakove mršave bračke srdjele? Ne bi im bilo ni za doručak!“ Put uz nasip bio je tako strašan da smo naskoro na tigra posve zaboravili. A i tigar na nas...

Danas sam posebno htio pohoditi jednu novu naseobinu upravo u samoj džungli, južno od Ranigora. Čuo sam da su počeli čistiti taj dio, pa da se već dosta obitelji onamo naselilo. No čujem da mnogo trpe.

Živa je to istina: uistinu trpe mnogo, i previše. Ja nisam mogao vjerovati svojim očima. Džunglu istom režu. O riži još nema ni govora. Tek za nekoliko godina tu će biti polja. Pitke vode nema nigdje. Moraju je donositi iz Ranigora. A hrana? U mnogim kućama već nekoliko dana jedva koja šačica riže. No ljudi su krasni. Pred poteškoćama ne malakšu. Kušaju koliko god mogu da si pomognu. A i država nastoji mnogo da ovom predjelu sunderbanskih džungla pomogne. I ja sam danas donio veliku pomoć: mlijeko u prahu, što smo ga primili preko *National Catholic Welfare Con-*

ferencea. Kad biste vi samo jednom mogli doći i vidjeti koliko dobra činite ovim darovima preko te svoje ustanove, sigurno vam nikada ne bi bilo žao za milodare koje ste poslali za misije! Majke su od radosti plakale. One silno vole svoju dječicu. Vi, drage katoličke majke, lako razumijete što to znači primiti dar za one koje vi najviše volite.

Kiša me uhvatila u džungli. Pravi tropski pljusak. Uvukli smo se u jednu kolibicu. Curilo je na sve strane. Podne je već prošlo, no danas valja postiti, jer imam još jednu svetu misu navečer. Po nasipu se više nije moglo, jer je poslije kiše postao tako sklizak da ni koze ne bi mogle po njemu hodati. Uputili smo se ravno kroz džunglu. Pokazuju mi mjesto gdje je tigar odnio starog Hiru. Podalje smo naišli na jednu ljudsku lubanju. Veći dio džungle bio je pod vodom, pa je uistinu bilo teško hodati. Kako sam bio bosonog, izrezao sam si noge na sve strane. No sretno smo stigli u selo!

Tamo gdje palme cvatu, br. 24

Hrvatsko katoličko liječničko društvo

Hrvatsko katoličko liječničko društvo (HKLD) stručna je nevladina organizacija koja okuplja doktore medicine, doktore dentalne medicine, magistre farmacije, magistre medicinske biokemije i druge visokoobrazovane djelatnike u zdravstvu. Osnovano je 16. veljače 1991. godine kao vjerska organizacija u krilu Katoličke crkve radi promicanja kršćanskih načela u zaštiti zdravlja naroda i čuvanju ljudskog života od začeca do prirodne smrti. Ta načela njegovi članovi svjedoče osobnim životom i stručnim djelovanjem, pa se stoga stavljaju pod nebesku zaštitu Blažene Djevice Marije, koja se štuje kao Zdravlje Bolesnih, i zagovor svetog Luke evanđelista, zaštitnika liječnika.

Rad Društva koordinira upravni odbor, a članovi se okupljaju u podružnicama diljem Hrvatske te sekcijama kao posebnim radnim tijelima Društva: Sekcija farmaceuta i medicinskih biokemičara, Sekcija doktora dentalne medicine, Sekcija za izdavaštvo, Sekcija za odgoj i obrazovanje, Karitativna sekcija i Sekcija mladih.

Društvo ima svojeg duhovnika, kojega slobodno odabire, uz pristanak i potvrdu Hrvatske biskupske konferencije, a duhovnika imaju i podružnice i sekcije, kojega potvrđuje mjesni ordinarij na prijedlog upravnog odbora podružnice, odnosno sekcije.

Društvo izdaje i svoje glasilo: *Glasnik Hrvatskoga katoličkoga liječničkog društva*, kao registrirani stručni časopis, koji osim stručnih i duhovnih

priloga donosi informacije o aktivnostima Društva.

U ostvarivanju svojih ciljeva Društvo obavlja sljedeće djelatnosti: potiče etičko-moralnu, zdravstvenu i stručnu izobrazbu svojih članova, prema zahtjevima vremena i nauku Katoličke crkve; u djelatnost zdravstva unosi vrjednote kršćanskog života; u postupku s bolesnim čovjekom njeguje duh istinskog služenja i poštovanja ljudske osobe; zauzima se za primjenu razumnih i najboljih postupaka u čuvanju zdravlja, sprečavanju, prepoznavanju i liječenju bolesti; brine se za dostojanstvo liječnika i drugih zdravstvenih djelatnika; svojim stručnim znanjem po pozivu služi učiteljstvu Crkve; promiče katolička moralno-etička stajališta u medicinskoj znanosti i praksi.

Tijekom svojih brojnih stručnih i volonterskih aktivnosti članovi Društva uključeni su izravno i neizravno i u misijski rad. Promicanje Božje ljubavi i evanđelja novim narodima te služenje potrebitima predstavlja važan poziv i rijedak dar Božji, koji nevelik broj ljudi ima mogućnost iskusiti. Tako su i članovi HKLD-a pozvani svojim prinosom osobno sudjelovati u misijskom radu, ali i pomagati u osposobljavanju i pripremi onih koji se na to odvažaju, jer misijski poziv nije uvijek lak i podnošljiv, a usto je ponekada opterećen i rizicima izlaganja opasnim (pa i smrtonosnim) tropskim bolestima. Još 2011. godine HKLD je organizirao tečaj za misionare povodom pripreme Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u osnivanju svoje nove misije

na Salomonskim Otocima, što je bila prigoda i za članove HKLD-a da se upoznaju s poslanjem sestara milosrdnica te njihovim djelovanjem u misijama.

Od 2022. godine današnji predsjednik HKLD-a dr. sc. Rok Čivljak sudjeluje u pripravi volontera koji se pripremaju za odlazak u misije u sklopu Volonterske mreže „Ante Gabrić“ i volonterskog tima Centra „Ignacije“, koji organizira boravak volontera u misijama u Ugandi, Beninu, na Filipinima, u Ekvadoru, Indiji, Peruu i drugim zemljama.

U sklopu posjeta profesora Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta Beninu, koju je u kolovozu 2018. godine organizirao vlč. Odilon Singbo, Rok Čivljak sa suprugom Martom, također liječnikom, boravio je u Beninu, gdje su zajedno volontirali u dječjem domu te u katoličkoj bolnici, o čemu je vlč. Krunoslav Novak snimio film *Susret srdaca*.

Vlč. Singbo i dr. Čivljak održali su i susret s članovima Sekcije mladih HKLD-a, na kojem su prikazali važnost misijskog djelovanja zdravstvenih djelatnika, a s. Ivana Margarin, nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, održala je članovima HKLD-a 2024. godine duhovni nagovor posvećen misijskomu pastoralu u sklopu pripreme za blagdan sv. Luke evanđelista, zaštitnika HKLD-a.

Vjerujemo da će i novi naraštaji HKLD-a otkriti čari misijskog djelovanja i proširiti mrežu hrvatskih volontera i misionara diljem svijeta.

Rok Čivljak, predsjednik HKLD-a

ZA MISIJE I MISIONARE:

Angela Tomić 50 KM * Anica Ljubić 50 KM * Vlač. Luka Brković 84.000 KM * N. N. 300 KM * Dr. Gotwald, Prijedor 5.000 EUR * Borislava Kamsigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Nikola Slišković 100 KM * Ivona Rotim Mutilović 50 KM * Anto Jurić 30 KM * Antun Lučić 100 KM * Marko O., Banja Luka 100 EUR * Župa sv. Josipa, Prijedor 129,10 KM + 25 EUR * Ivan Tomić 200 KM * Marija Hrkać 100 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Vesna Bakula, „Eliskir“ d.o.o. 200 EUR * Ana Jelić 20 KM * Marija Rezo 20 KM * Anđika Boban 200 KM * Kata Mišanović 100 KM * Župni ured 50 EUR * Termoproces d.o.o. 35 EUR * Samostan 100 EUR * Župa Gospe Van Grada, Šibenik 25 EUR * Stefanija Vusić 5 EUR * Župa Sv. Marka, Selnica 5 EUR * Ivan Ivić 10 EUR * Damir Ruić 5 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Josip Bašić 5 EUR * Župa Rodenja BDM, Drnje 35 EUR * Drago Markušić 6,64 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * Dubović Marija 15 EUR * Stefanija Stubičan Mahmuljen 5 EUR * Apriori d.o.o. 50 EUR * Klaudio Krajacar 40 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Klarić Vinko 100 EUR * Pavka Draganović 30 EUR * Župa Uznesenja BDM, Rogoznica 15 EUR * Božica Lovrenčić 5 EUR * Branka Selar 15 EUR * Dejan Horvat 6,64 EUR * Željka Stošić 6,64 EUR * Marija Kožljan 15 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Gabrijela Vitez 8,5 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Violeta Guberac 50 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Ivana Rezo 130 EUR * Marija Pišonić 25 EUR * Ninoslav Majer 5 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Iva Lučić 24 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Jasna Šimunić 10 EUR * Ivanka Stipanov 150 EUR * Sestre Služavke Malog Isusa, Trilj - Samostan Srca Isusova i Marijina 5 EUR * Apro Jadranka i Franjo 15 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Luketin Lucija 5 EUR * Sanja Jurić-Marijanović 13,27 EUR * Željka Ištvan 10 EUR * Tomkić Nikola 40 EUR * Topić Branko 15 EUR * D. Gatar 8,63 EUR * Slavica Ivandić 100 EUR * Hrvoje Cerovac 40 EUR * Vjeran i Mirjana Ivosevic 20 EUR * Jasna Brkić Koši 20 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR * Radošević Gordana 10 EUR * Ivica Kevrić 100 EUR * Damir Orešković 6,64 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 1950 EUR * Župa Sv. Ivana Krstitelja, Lozovac - Konjeverate 5 EUR * Župa Rodenja BDM, Labin 6 EUR * Župa Sv. Stjepana I. Pape, Stari Grad 9 EUR * Župa Sedam Žalosti BDM i Sv. Križa, Kotoriba 14 EUR * Ivana Josipović 15 EUR * Samostan Benediktinki Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Kostesić Marija Božo 13,27 EUR * Željka Vendl 30 EUR * Župa Sv. Josipa, Novo Virje 30 EUR * Marinka Marić 10 EUR * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelić 30 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * Zoran Arapović 20 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Kristijan Banić 40 EUR * Nedić Ivka 6,64 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Zdravko Katuša 15 EUR * Iva Mogorović 35 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Mateo Vukić 30 EUR * Katica Bebić 10 EUR * Ilena Radoš 20 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Miroslav Blažan 6,64 EUR * Vlatka Lahovska 20 EUR * Nikolina Stimac Puž 10 EUR * Maja Musa 15 EUR * Dinko Herc 15 EUR * Vera Čavar 5 EUR * Igor Krulčić 10 EUR * Leticija Kolaković 10 EUR * Marinko Matanović 10 EUR * Ordinacija opće medicine dr. Mirjana Markobašić 50 EUR * Anita Grgić 10 EUR * N.N. 1,64 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Čorković Dragan 13,33 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Mirela Stanić 30 EUR * Davor Begović 6,64 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Stela Dujmović 15 EUR * Marija Jurković 50 EUR * Tomislav i Dragica Ivosevic 20 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Marjo Boras 50 EUR * Anica Radišić 10 EUR * Ante Čović 70 EUR * Dragan Purišić 15 EUR * Stevo Horvat 15 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Marica Čavlina 13,27 EUR * Zdravko Koluder 10 EUR * Jelena Orešković 6,64 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Petar Svogor 50 EUR * Lidija Zorić 50 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Antonio Golubić 100 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Željka Tukić 100 EUR * Andela Vidović 50 EUR * Joško Listeš 25 EUR * Mateja Jeleč 6,64 EUR * Milan Šijan 50 EUR * Gordana Moscarda 30 EUR * Župa Uznesenja BDM, Stenjevec 25 EUR * Igor Mejašić 5 EUR * Župa Sv. Mihovila Arkandela, Zaglav 5 EUR * Stjepan Harča 10 EUR * Zorislava Balaž 25 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Slobodan Rakić 665 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Anica Josić 20 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Vatroslav Mihalj 13,27 EUR * Dora Subotić 20 EUR * Marijana Stanić 10 EUR * Franjo Vrdoljak 30 EUR * Ana Dejanović 50 EUR * Marija Jungbald 50 EUR * Dorjan Kušević 54,5 EUR * Aleksandar Jazić 27,5 EUR *

Ivan Golčić 140 EUR * Melani Majdandžić 85 EUR * Matija Kovačević 15 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Edi Delić 10 EUR * A. Perhaj 30 EUR * Aircash d.o.o. 50 EUR * Irena Primorac Bošnjak 50 EUR * Dominik Stazić 10 EUR * Antun Biloš 100 EUR * Miro Baković 2 EUR * Danica Miškić 30 EUR * Banožić Ivan 5 EUR * Klaudio Krajacar 30 EUR * Ružica Medvarić-Bracko 50 EUR * Župa Sv. Barbare, Jakšić 15 EUR * Ivana Gabela 50 EUR * Tina Petković Ličina 15 EUR * Gordana Jurković 200 EUR * Stefanija Vusić 5 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Dejan Horvat 6,64 EUR * Tatjana Erdelja 10 EUR * Udruga California Gym 150 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * Dragica Škorić 15 EUR * Lidija Petrač 10 EUR * Marija Vuletić 15 EUR * Cvjetko Milanja 600 EUR * Vesna Klepo 50 EUR * Matković Ante 10 EUR * Borčić Marija 30 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Jadranka Jelić 70 EUR * Ivica Čerina 20 EUR * Svemir Banov 15 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBITIJE:

Pekara „Čula“, Kruševo (don Davor Berezovski) 560 KM * Anica Ljubić 50 KM * Anda i Ivan Vrdoljak 50 KM * Ljiljana Lukenda 50 KM * Jozo Hrkać 50 KM * Mihajlo Kađežabek 30 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * Sandra Španić 40 EUR * Lidija Petrač 10 EUR * Tomislav Kolarević 30 EUR * Stjepan Šošarić 100 EUR * Melita Pandža 40 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Josip Brtan 10 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Laković Evelina 100 EUR * Zubčić Zoja 13,27 EUR * Marijana Begić 100 EUR * Radošević Gordana 10 EUR * Pero Petanjek 15 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Ivan Švabek 1050 EUR * Đurđica Štefanić 30 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Irena Kereša 50 EUR * Lovorka Jelić 20 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Marija Corić 60 EUR * Josip Kordić 25 EUR * Dijana Miletić 50 EUR * Ante Ljevar 50 EUR * Žarko Krmek 50 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Ivanka Nikolić 35 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 25 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Golec Vinka 10 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Stjepan Harča 10 EUR * Nelica Validžić 40 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Alen Muratović 200 EUR * Dorjan Kušević 54,5 EUR * A. Butigan 5 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Gordana Jurković 200 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * Marko Pavičić 70 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Fabijan Ivić 1000 EUR * Anel Sabljak 5 EUR * Stjepan Šošarić 300 EUR * Davorka Dorotić 10 EUR * Andrija Martinović 100 EUR * Zrinka Pulić 75 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Župa sv. Ilije proroka, Kandija 350 EUR * Marija Lukić 60 KM * Ana i Marko Tomić 61,20 KM * Župa sv. Ane, Radunice 100 EUR * Grgur Šarić 100 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik 1525 EUR * Mršić Tomislav 50 EUR * Župa sv. Martina biskupa, Vranjic 1145 EUR + 170 EUR * Luka Tripalo 10 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Župa bl. Alojzija Stepinca, Ivanovec kod Čakovca 500 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVĀCENIKA U MISIJAMA:

Zajednica „Emanuel“ Ružići 950 KM * Jozo Hrkać 50 KM * Ivana Čilić 20 KM * Benedikt Pehar 100 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Marijana Kuharov 1200 EUR * Janko Krznarević 133 EUR * Branimir Motočić 50 EUR * Stjepan Harča 15 EUR * Dorjan Kušević 54,5 EUR * Tomislav Bilić 10 EUR * Martina Horvat 50 EUR * Ana Milardić 20 EUR * N.N. 25 EUR * Uznesenje BDM, Končanica 1000 EUR * Jagoda Šarunić-Gulan 50 EUR * Ljiljana Vinček 30 EUR * Dragutin Crnečki 50 EUR * Nena Matasić 50 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Mate (Bruno) Čavar 30 KM * A. O., Banja Luka 200 EUR * Dragan Matijević 30 EUR * Veron Hrvojić 15 EUR * Dubravko Abramović 50 EUR * Kristina Knežević 10 EUR * Ana Vidušin 30 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Kata Galac 10 EUR * Petar Ikić 300 EUR * Ivanka Solaković 10 EUR * Marija Topić 30 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Jure Rupčić 1.000 KM * Nada Rupčić 50 KM * Julija Bošnjak 150 KM * Dragana Lovrić 100 KM * Frano Radovac 100 KM * Anica Ljubić 50 KM * Rudolf Lukač 100 KM * Irena Šimić 30 KM * Market „Pet“ Baković 50 EUR * A. O., Banja Luka 300 KM * Man-

da Tomašević 40 EUR * Manda i Drago Marijanović 100 KM * Milena Obrovac 20 EUR * Marcelić Marija 30 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Sabo Francić 22 EUR * Vedran Slapničar 4,65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR + 15 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Tandaric Dubravko 69,54 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Biljana Gorša Ulbrich 6,64 EUR * Diana Bagarić 6,64 EUR * Hečimović Vesna 20 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Marko Trlin 50 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Marija Galić 10 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26,54 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Milica Bunić 13,27 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Marcelić Josip 30 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Katica Oman 5 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Ante Čurić 20 EUR * Kristina Požar 25 EUR * Andreja Matković 5 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ružica Vučić 300 KM * Ivanka Doko 25 KM * Župa BDM, Ravno 120 KM * Terezija Kiš 30 EUR * Marijana Šimić Jovičić 100 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Božidar Horvat 7 EUR + 7 EUR * Josip Trbara 280 EUR * Milica Krpan 100 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Dražen Buhaneć 70 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Veron Hrvojić 15 EUR * Silvija Jukić 20 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Obrt, Vl. Marijan Barić 70 EUR * Mario Zričić 76 EUR * Josip Ungarov 200 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Annel Sabljak 4 EUR * Mihael Popinjač 25 EUR * Antonieta Težak 20 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Veron Hrvojić 15 EUR * Danica Andrešić 10 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Josip Vukšić 80 EUR * Tandaric Dubravko 41 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Ivanka Bencun 61 KM * Mara Jurić 50 KM * O. Š., Kruševo kod Mostara 850 KM * Stjepan Dunder 20 EUR * Jeljka Stironja 15 EUR * Irena Ventin 100 EUR * Pešut Biserka 10 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6,64 EUR + 6,64 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR + 6,64 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * A. Rimac 13,27 EUR + 13,27 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR + 6,64 EUR * Damjanović Eva 13,27 EUR + 13,27 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Ivanka Baketa 50 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

A.O., Banja Luka 200 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Domagoj Burić 100 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Ana Brdar 30 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Zoran Zorica 15 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 2000 EUR * Romano Tripalo 30 EUR * Marija Barić 2 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Mira i Jadranka Jurić 200 EUR * Nada Stanić 100 EUR * Valentina Volarić-Lučić 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVAĐORU:

Mate (Bruno) Čavar 20 KM * Čurić Lucija 40 EUR + 40 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR * Marija Bubalo 1800 EUR * V.B. 25 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Luca Anić 200 KM * Mara Šišić 40 KM * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Melita Pavlinušić 110 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Anđika Tušek 40 EUR * Marija Horvat 10 EUR * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Autoprijevoznik, Vl. Goran Čuljak 100 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Josip Oreč 33 EUR * Helena Cividini 20 EUR * Luka Banović 25 EUR * Blažetić Ivan 50 EUR * Iva Milčević 30 EUR * Marija Bačić 20 EUR * Djelatnici Laudato Tu 570 EUR + 30 EUR * Vesna Lukić 100 EUR * Marija Donadić 10 EUR * Ružica Sabljak Vuković 15 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Elza Čoga 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Maja Caprić 30 EUR + 20 EUR * Agneza Kovačić 130 EUR * Milka Brekalo 50 EUR * Katarina Sprajc 500 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Ivanka Bencun 61 KM * Božena Mekinić 43,9 EUR * Dijana Dan Zakman 20 EUR * Dubravko Mijić 50 EUR * Božena Mekinić 70 EUR * Autoprijevoznik, Vl. Goran Čuljak 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Iz župe sv. Ilije proroka, Kandija: Adela (Mladena) Mišura 50 EUR, Ana Jezidžić 50 EUR, Anda (Mata) Mišura 50 EUR, Ante Grabovac 60 EUR, Ante Vujević – Miško 50 EUR, Antonela Mostarac 50 EUR, Branka Miloš 50 EUR, Branko i Marija Radoš 1.200 EUR, Danijel i Marina Budimir 100 EUR, Delfa Toljan 50 EUR, Dubravka Zelić 50 EUR, Filip Žulj 100 EUR, Frano Miloš 25 EUR, Goran Brkić 50 EUR, Igor Živko 50 EUR, Ilija Ivoš – Mišo 50 EUR, Ivana (Mladena) Radoš 50 EUR, Ivka Žulj 25 EUR, Ivanka Barišić 50 EUR, Ivo Piplica 50 EUR, Marica Ivoš 100 EUR, Marin Ivoš 50 EUR, Marin (Mladena) Mišura 50 EUR, Mato i Lara Mišura 50 EUR, Mladen (Perice) Radoš 50 EUR, Palma Mostarac 50 EUR, Pavka Žulj 50 EUR, Perica Kajić 50 EUR, Rajmond Lozančić 100 EUR, Rudolf Barišić 50 EUR, Ruža Vidović 50 EUR, Ružica Sučić 100 EUR, Sanja Milošević 100 EUR, Snježana Zelić 50 EUR, Spomenka Grabaovac 25 EUR, Terezija Sučić 100 EUR, Tomislav Miloš 50 EUR, Vlatko (Ilkana) Mišura 50 EUR, Zdravko Živko 50 EUR, Zora Maleta 100 EUR, Zvonko Lubar 50 EUR, Željka Jezidžić 50 EUR, Župa Kandija 415 EUR * Iz župe Srca Marijina, Skopaljska Gračanica: Zvonko Buljan 100 EUR, Luka Buljan 100 EUR, Dario Buljan 100 EUR, Stipo Bilić 100 EUR, Luca Žutić 50 EUR, Biljana Remić 50 EUR, Alojzije Batinić 50 EUR, Mira Nikolić 50 EUR, Marija Topić 50 EUR, Mira Šarić 50 EUR, Ratko Šarić 100 EUR, Nada Glavaš 100 EUR, Marina Miloš 100 EUR, Valentin Glavaš 50 EUR, Marija Sapina 150 EUR, Ivana i Mario Glavaš sa djecom 100 EUR, Josip i Zrinka Batinić 100 EUR, Zrinka Batinić 50 EUR, Stanko Žutić 50 EUR, Jela Žutić 100 EUR, Marija Batinić 100 EUR, Marko Marinčić 25 EUR, Janja Šarić 25 EUR, Milka Dilber 25 EUR, Biljana Jurić 25 EUR, Obitelj Gašpar 50 EUR, Perica Delač 50 EUR, Josip Batinić 50 EUR, Dragan Batinić sa obitelji 300 EUR, Župa Sk. Gračanica 300 EUR * Nikola Slišković 100 KM * s. Celina Cmoja 200 KM * Martin Ljiljanić 50 KM * Nikola Tomašević 100 EUR + 100 EUR * Božo

Lončar 30 EUR * V.B. 10 EUR * Dorjan Kušćević 54,5 EUR * N.N. 15 EUR * Barica Blažotić 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Renata Šiljeg 40 KM * Marija Krešić 100 KM * Ivana Juroš 50 KM * Josipa Širić 50 KM * Ratka Gavran 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Anica Gavran 30 KM * Slavica Barunčić 50 KM * Ivan Mikulić 400 KM * Milijana Glavinić 400 KM * Marija Budimir 20 KM * Dragica Radić 100 KM * Branka Korica 50 EUR * Filka Čace 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Ivica Filipović 100 EUR * Jelkica Štronja 15 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

Dorjan Kušćević 54,5 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Antuka Trupina 300 KM * Nikolina Petrović 10 KM * Ivo Ezgeta 50 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * A. O., Banja Luka 400 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR * Marija Crmković 20 EUR * Iva Vukas 5 EUR * Mila Lešković 50 EUR * Zlata Omahen 40 EUR * Branka Jozić 50 EUR * Josip Knezević 200 EUR * Mato Josić 30 EUR * Josić Mato 30 EUR * Dijana Kopjar Mucak 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

Dorjan Kušćević 54,5 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Svjetlana Lukić 100 EUR * Adrijana Kajić 150 KM * Slavica Jukić 150 KM * Ivan Sesar 50 KM * Servis za rač. Mini konto 30 KM * Vikica Gašpar-Radak 50 KM * Adrian Musić 30 KM * Jozo Hrkać 100 KM * Markica Vujica 100 KM * Ivan Lovrić 20 KM * Kata Jurić 60 KM * Jozo Ivoš 97 EUR * Anita Put 40 EUR * Ilija Kosić 50 KM * Marica Kosić 50 KM * Željko Batinić 10 EUR * Ivanka Solaković 20 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Autoprijevoznik, VI. Goran Čuljak 100 EUR * Lukli d.o.o. 50 EUR * Barbara Vicković 250 EUR * Anđela Vidović 100 EUR * Valentin Žagar 50 EUR * Josip Duilo 50 EUR * Marija Ivezjić 200 EUR * Vesna Klepo 100 EUR * OŠ Josip Pupačić, Omiš 800 EUR * Ivanović Finka 2000 EUR * Ivan Beljan 50 EUR * Božo Lončar 22 EUR * OŠ Kneza Trpimira, K.

Gomilica 4600 EUR * Marija Delonga 4165 EUR * V.B. 25 EUR * Annie Matesic 6856,19 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Croatian Womens Club 996 USD * Župa Uznesenja BDM, Postira 1000 EUR * Stjepica Pališka 26 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

N. N., Banja Luka 150 KM * Dario Časar 50 EUR * Mato Josić 30 EUR * Vesna Mohorovićić 10 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Maja Peraica 20 EUR * Marija Vuković 25 EUR * Stane Radulović 10 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Josić Mato 30 EUR * Dario Časar 40 EUR * Marija Barić 2 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Marija Daniela Krnic 300 EUR * D. Delić 40 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ARGENTINI:

Slaven Plasaj 50 EUR * Marija Bačić 20 EUR * Ivica Filipović 70 EUR * N. N. 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Župa Uznesenja BDM, Stup - Sarajevo 2.000 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Đurđica Dubravko 10,7 EUR + 10 EUR * Đurđica Štefanić 20 EUR * Buzolić Evica 10 EUR * Marija Peras 40 EUR * Irena Kosić Đipalo 400 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župa Sv. Antuna Padovanskog, Kosinj 262 EUR * Tamara Šurina 10 EUR + 10 EUR * Marlon Macanović 1,4 EUR + 3 EUR * Vedran Višnjic 20 EUR + 20 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Slaven Račić 50 EUR * Dubravka Madarević 10 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Ivan Borić 10 EUR * Josip Samaržija 10 EUR * Silvija Alapić 30 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Rade Buinac 50 EUR * A. Butigan 5 EUR * Bastalić Irena 10 EUR

ZA AKCIJU „UMJETNOST ZA AFRIKU“:

Antonija Čehulić Župan 90 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TEL. KARTICE:

Mihaela Keršić * Kćeri Božje Ljubavi * Vjeročuenici OŠ „Pehlin“ Rijeka, Župni uređ sv. Ivana Krstitelja – Konjevrate

MISIJSKA KRIŽALJKA – TRAVANJ 2026.

Svetkovina Uskrsa 1,2	Zemlja podrijetla	Ljekarnik	Zabilježiti	Kriptan	Razred	Europska država (Dublin)	Voćni napitak	Vrsta pšenice	Soli oksalne kisleline	Pjevačica Ivana Vrdoljak	Format papira	Mariofil Saldo	Glumica Leoni
1												Tona Akuzativ od kći	
Trpak					Glodavac kukcožder Ukrajina						Biljarski štap, tak Uršula Tolj		
Tajni znak u briskuli				2 U ovaj čas, upravo									
Tiskani primjerek teksta							Pjes. Aligheiri Pjevačica Vukov						Smrekuša, klek
Pok. hrv. glumica Zima					Kralj Huna Glumac Butterfield						Mor. greben Brz lovački pas		
Bilo kada						Ignacij odmilja Ante Nazor				Vodik Središte vrtnje		Unutra Iridij	
Šav na ženskoj čarapi				Lječilište Jug									
Glumica Čulina								Poluotok u Jadranskom muru					

Rješenje iz prošlog broja: MENE - ALI NEĆE UBITI - ISTINU

**NASTOJMO TAMO GDJE VIDIMO MRŽNJU I TAMU
DONIJETI MALO LJUBAVI I NADE
KAKO BISMO DRUŠTVU DALI LJUDSKIJE LICE.**

Papa Franjo (Jorge Mario Bergoglio)

17. prosinca 1936. – 21. travnja 2025.

IVICA DRAGEC, 3. razred / Papa pokazuje ljubav prema svijetu
(PODRUČNA ŠKOLA LASOVAC - MATIČNA ŠKOLA VELIKA PISANICA)

**To nije sve. Reći ću vam nešto veoma lijepo:
u ovome vas trenutku ne promatram ja, nego sam Isus.
On nas promatra.
On nas poznaje, On poznaje srce svakoga od vas.
On poznaje život svijeta vas.
On poznaje vaše radosti.
On poznaje vaše žalosti, vaše uspjehe, i vaše neuspjehe.
On poznaje vaše srce,
i danas vam ovdje, u Lisabonu, na ovome Svjetskome danu mladih, kaže:
„Ne bojte se. Ne bojte se. Budite odvažni, ne bojte se.“**

(Papa Franjo, Svjetski dan mladih 2023.)